

KRAJSKÝ ÚŘAD

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

Odbor územního plánování, stavebního řádu a kultury

28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 109480/2010
Sp. zn.: ÚPS/26633/2010/Chr
328.1 A5
Vyřizuje: Ing. Renata Chrástková
Odbor: Odbor územního plánování, stavebního
řádu a kultury
Telefon: 595 622 551
Fax: 595 622 263
E-mail: renata.chrastkova@kr-moravskoslezsky.cz
Datum: 2010-11-05

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování, stavebního řádu a kultury, jako orgán příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 11, § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, za použití ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) téhož zákona

m ě n í

územní rozhodnutí vydané dne 14. 8. 2007 pod č. j. SÚ/5137/05/Ra Magistrátem města Frýdku-Místku, stavebním úřadem, jímž byla podle ust. § 39 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 4 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění vyhlášky č. 492/2002 Sb., na základě návrhu podaného Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, správou Ostrava, se sídlem Mojmírovců 5, 709 81 Ostrava-Mariánské Hory, umístěna stavba „R 48 Frýdek-Místek, obchvat“ na pozemcích v katastrálních územích Dobrá u Frýdku-Místku, Frýdek, Kunčičky u Bašky, Místek, Panské Nové Dvory a Staré město u Frýdku-Místku, tak, že text v podmínce pro umístění a projektovou přípravu stavby č. 5 na staně 6 územního rozhodnutí ve znění:

„Projektová dokumentace pro stavební řízení bude zpracována v souladu s vyhláškou č. 369/2001 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, ve znění vyhlášky č. 492/2006 Sb.“

nahrazuje textem ve znění:

„Projektová dokumentace pro stavební řízení bude zpracována v souladu s vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb.“

Současně Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování, stavebního řádu a kultury, dle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve zbytku rozhodnutí č. j. SÚ/5137/05/Ra Magistrátu města Frýdku-Místku, stavebního úřadu, vydané dne 14. 8. 2007 **p o t v r z u j e .**

Účastník řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů:

Ředitelství silnic a dálnic ČR, správa Ostrava, Mojžírovců 5, 709 81 Ostrava-Mariánské Hory.

Odůvodnění

Dne 31. 10. 2005 obdržel Městský úřad Frýdek-Místek, stavební úřad, nyní Magistrát města Frýdku-Místku, odbor územního rozvoje a stavebního řádu (dále jen „stavební úřad“), návrh podaný Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, správou Ostrava, se sídlem Mojžírovců 5, 709 81 Ostrava - Mariánské Hory (dále jen „navrhovatel“), na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby nazvané „*Silnice I/48 Frýdek-Místek, obchvat*“, na pozemcích v katastrálních územích *Dobrá u Frýdku-Místku, Frýdek, Kunčičky u Bašky, Místek, Panské Nové Dvory a Staré Město u Frýdku-Místku*. Podáním ze dne 20. 12. 2005 upravil navrhovatel svůj návrh v označení této stavby na „*R 48 Frýdek-Místek, obchvat*“, přičemž rozsah stavby se nezměnil (dále jen „stavba“). Pro úplnost Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování, stavebního řádu a kultury (dále jen „odvolací orgán“), dodává, že příslušnost stavebního úřadu k vydání tohoto územního rozhodnutí pro stavbu umístěnou i na pozemcích v k. ú. Dobrá, jenž náleží do působnosti stavebního úřadu Obecního úřadu Dobrá, byla určena opatřením odvolacího orgánu ze dne 28. 8. 2003, č. j. ÚPS/2086/03/Ma.

Po posouzení návrhu a provedeném správním řízení vydal stavební úřad dne 2. 11. 2006 pod č. j. SÚ/5137/05/Ra podle ust. § 39 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a ust. § 4 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění vyhlášky č. 492/2002 Sb. (dále jen „prováděcí vyhláška“), územní rozhodnutí o umístění navrhované stavby, v jehož výroku uvedl všechny stavební objekty, které stavba obsahuje, stanovil podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby a stanovil také dobu platnosti územního rozhodnutí. Rovněž stavební úřad rozhodl o námitkách účastníků řízení.

Proti tomuto rozhodnutí bylo ve lhůtě pro uplatnění řádného opravného prostředku dle ustanovení § 54 odst. 2 tehdy platného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tj. do 8. 12. 2006 včetně, podáno několik odvolání, na jejichž základě vedl odvolací orgán odvolací řízení. Po jeho provedení odvolací orgán rozhodnutím ze dne 21. 3. 2007 pod č. j. MSK 14410/2007, SP. ZN.: ÚPS/3958/2007/Chr, za použití ustanovení § 59 odst. 1 a 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zrušil územní rozhodnutí vydané stavebním úřadem o umístění výše uvedené stavby a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. Současně tímto rozhodnutím také zamítl odvolání účastníka řízení, Ing. Martina Škrlika, bytem Družstevní 2293, Frýdek-Místek, podle ust. § 60 správního řádu jako opožděné. Rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 6. 4. 2007. Spisovou dokumentaci obdržel stavební úřad dne 13. 4. 2007.

Ze spisu, jež se vztahuje k novému projednání věci, vyplývá, že již dne 10. 4. 2007 stavební úřad obdržel od navrhovatele doplnění návrhu na vydání rozhodnutí o umístění stavby, které obsahovalo *Hlukovou studii* zpracovanou společností TRANSCONZULT s. r. o., v srpnu 2006 (dále jen „Hluková studie z 8/2006“), dle nařízení vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací (dále jen „nařízení vlády“). Současně navrhovatel doložil kladné stanovisko Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě (dále jen „KHS“), ze dne 13. 11. 2006, z něhož vyplývá, že uvedený dotčený orgán na úseku ochrany veřejného zdraví souhlasí s projektovou dokumentací dané stavby při splnění 4 stanovených podmínek. Z odůvodnění závazného stanoviska je zřejmé, že byla posouzena také Hluková studie z 8/2006.

Dne 16. 4. 2007 obdržel stavební úřad od navrhovatele doplnění návrhu na vydání územního rozhodnutí o aktuální vyjádření ČD – Telematika, č. j. 4085/07-INFRA. Stavební úřad se opatřeními ze dne 23. 4. 2007 a 24. 4. 2007 obrátil na některé další správce inženýrských sítí v dotčeném území (např. SITEL, spol. s r. o., TeliaSonera International Carrier Czech Republic, a. s., TS, a. s., OKD, a. s., GTS NOVERA, a. s., a další) s žádostmi o jejich vyjádření k předmětnému územnímu řízení, případně o prodloužení platnosti jejich vyjádření doložených v průběhu územního řízení. Vyžádaná vyjádření jsou součástí spisu.

Z opatření ze dne 27. 4. 2007 vyplývá, že stavební úřad pokračoval v územním řízení dle ust. § 36 odst. 1 stavebního zákona, přičemž účastníkům řízení a dotčeným orgánům oznámil, že byly doloženy nové podklady, které v opatření podrobně popsal. Současně stavební úřad upozornil účastníky řízení, že své námítky a připomínky k návrhu mohou uplatnit nejpozději ve stanovené lhůtě, tj. 15 dnů ode dne doručení opatření, jinak k nim nebude přihlédnuto. Stejnou lhůtu ponechal stavební úřad také dotčeným orgánům. Současně stavební úřad tímto opatřením oznámil účastníkům řízení, že podle § 33 odst. 2 správního řádu se mohou před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění, a to ve lhůtě do 5 dnů po skončení lhůty pro podání připomínek a námitek. Dále stavební úřad v uvedeném opatření upozornil účastníky řízení, že v předmětném řízení je uplatňována zásada koncentrace řízení, podle které účastníci řízení mohou uplatnit své připomínky a námítky v předem stanovené lhůtě a že z uvedeného důvodu toto ustanovení neslouží k tomu, aby účastníci řízení mohli uplatnit k předmětu řízení nové námítky. Stavební úřad doručoval oznámení v souladu s ust. § 36 odst. 4 stavebního zákona veřejnou vyhláškou. Písemnost byla vyvěšena po dobu 15-ti dnů na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, tj. správního orgánu, který písemnost doručuje. V souladu s poučením stavebního úřadu, že za den doručení se považuje poslední den 15-ti denní lhůty vyvěšení oznámení na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, byl dnem doručení písemnosti den 14. 5. 2007. Následující den započala běžet lhůta pro podání námitek, přičemž posledním dnem pro podání námitek se stal den 29. 5. 2007. Vyvěšení na úředních deskách obcí Baška, Staré Město a Dobrá mělo pouze informativní charakter.

Dne 10. 5. 2007 obdržel stavební úřad stanovisko KHS k územnímu řízení, v němž tento dotčený orgán potvrzuje, že jeho závazné stanovisko ze dne 13. 11. 2006 k dokumentaci pro stavební povolení dané silnice je možno akceptovat jako závazné stanovisko KHS pro územní řízení o umístění stavby.

Stavební úřad ve stanovené lhůtě pro uplatnění námitek obdržel námítky (vzhledem k obsáhlosti námitek je odvolací orgán zestručnil tak, aby jejich věcná podstata zůstala zachována):

1. **Obce Baška** (dne 17. 5. 2007), v nichž zejména uvádí, že protihluková stěna by měla být v úseku 3,9 – 4,1 km ve směru na Český Těšín pro přilehlé k. ú. Kunčičky u Bašky prodloužena, neboť dle schváleného územního plánu obce Baška je již od roku 2001 toto území určené k zástavbě rodinnými domy nebo je již část těchto pozemků zastavěna; současně navrhovaná protihluková stěna č. 22 (o délce 300 m a výšce 4 m) je nedostatečná.
2. **MUDr. Jana Zagroby**, bytem Hudební 1242/5, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory, **Tomáše a Marcely Boniatti**, oba bytem Javorova 2944, Frýdek-Místek, **Iva a Annamarie Bubeníčkových**, oba bytem Výškovická 2264/115, Ostrava-Zábřeh, **Lud'ka a Aleny Brantálových**, oba bytem Výškovická 2579/75, Ostrava-Zábřeh, **Radka a Šárky Nytrových**, oba bytem ČSA 1944, Frýdek-Místek, **Rostislava a Jany Matzových**, oba bytem Cihelní 577, Frýdek-Místek, **Mgr. Bc. Jaroslava Gilara a Bc. Michaely Gilarové**, oba bytem Stará Riviéra 894, Frýdek-Místek, jako **společné námítky (dne 24. 5. 2007)**, v nichž zejména namítají:
 - a. umístěním stavby včetně celé objektové soustavy v km 3,700 – 4,100 a jejím následným provozem může dojít k omezení a narušení vlastnických práv k pozemkům a stavbám, jež jsou umístěny

v bezprostřední blízkosti (a jsou umístěny v souladu s územním plánem obce Baška a platným územním rozhodnutím ze dne 4. 11. 2002, které nabylo právní moci 3. 12. 2002), a proto požadují umístit navrhovanou stavbu, včetně celé objektové soustavy, v dostatečné vzdálenosti od jejich pozemků, příp. staveb, a také požadují vybudování dalších, zejména protihlukových, opatření, aby nedošlo k porušení jejich vlastnických nebo jiných práv souladu se všemi právními normami ČR a s právním řádem Evropské unie; totéž požadují i u stavby *SO 119 – Přeložka místní komunikace IX* umístěné v blízkosti jejich pozemků,

b. dle předložené studie vlivu na životní prostředí budou překročeny hlukové a imisní limity, což bude mít negativní dopad na jejich pozemky, které budou znehodnoceny a vzniknou tak škody na jejich majetku,

c. stavba *SO 408 – Přeložka venkovního vedení 22 kV v km 3,898* je navržena jako vzdušné vedení, přičemž dle ust. § 4 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu (dále jen „vyhláška 137/1998 Sb.“), mají být tato vedení umístěna pod zem, neboť se nepochybně jedná o zastavěnou část obce a zároveň zde probíhá výstavba příjezdové komunikace, kdy by bylo vhodnější vést dané vedení v okraji této komunikace,

d. je podezření, že stávající stavba vedení 22 kV je vybudována jako neoprávněná.

Současně požadují vyjádření příslušné hygienické stanice a dalších specializovaných institucí, v němž vyhodnotí umístění, provedení a následný provoz stavby ve vztahu k jejich pozemkům zejména z hlediska hluku a imisních limitů.

3. **Občanského sdružení Děti Země** – Klub za udržitelnou dopravu, se sídlem Cejl 48/51, Brno (dne **29. 5. 2007**) – (dále jen „Děti Země“), v nichž namítá:

a. rozpor s právní úpravou ochrany evropsky významných lokalit (dále jen „EVL“), neboť z podkladů vyplývá, že uskutečnění záměru výstavby obchvatu by mělo mít na EVL negativní vliv,

b. neposouzení vlivů záměru na území EVL *Niva Morávky* zákonem stanoveným postupem, z čehož dovozují, že územní rozhodnutí bylo vydáno bez podkladu dle ust. § 45i odst. 8 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“). Jelikož ze stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 19. 7. 2005 vyplývá, že vliv stavby na uvedenou EVL nelze vyloučit, měl správní orgán ve smyslu ust. § 45i odst. 2 téhož zákona záměr posoudit dle zvláštních právních předpisů, tj. na základě stanoviska dle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon EIA“). Stavební úřad při neexistenci tohoto stanoviska vydal rozhodnutí v rozporu s ust. § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 s § 47 odst. 3 správního řádu, ust. § 35 odst. 3, § 126 odst. 1 a § 138 odst. 1 a 2 stavebního zákona a ust. § 3 odst. 3 písm. b) prováděcí vyhlášky,

c. nenaplnění podmínek pro povolení záměru dle ust. § 45i zákona o ochraně přírody, neboť nebylo prokázáno, že záměr nebude mít negativní vliv na EVL (viz. výše) a nebylo prokázáno, že neexistuje jiné variantní řešení záměru s menším negativním vlivem nebo bez něj při současném prokázání naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu a uložení kompenzačních opatření nezbytných pro zajištění ochrany a celistvosti území NATURA 2000,

d. neakceptování předloženého *Hodnocení vlivu stavby na lokality soustavy Natura 2000* zpracovaného dle ust. § 45i zákona o ochraně přírody Mgr. Janem Losíkem (08/2005), kde je uvedeno, že „realizace stavby nebude mít významný negativní vliv na lokalitu soustavy NATURA 2000“, přičemž však podle ust. § 45i odst. 8 zákona o ochraně přírody musí být *negativní vliv* zcela vyloučen,

e. nezákonnost rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 17. 5. 2006 z důvodu, že jeho podkladem bylo rovněž posouzení Mgr. Stanislava Mudry k „Hodnocení vlivu stavby na lokality soustavy Natury 2000 dle ust. § 45i zákona o ochraně

přírody Silnice I/48 FRÝDEK-MÍSTEK, OBCHVAT" zpracované Mgr. Janem Losíkem, z něhož vyplývá, že záměr stavby bude mít významný negativní vliv na EVL,

- f. neposouzení existujícího variantního řešení záměru tzv. „severní varianty“, přesto, že se o této variantě zmiňuje MŽP ve svém stanovisku ze dne 7. 6. 2004, toto však nebylo posouzeno z hlediska vlivů na území EVL,
 - g. rozpor s podmínkami ochrany EVL obsaženými v ust. § 45i zákona o ochraně přírody a článku č. 6 Směrnice Rady č. 92/43/EHS, tzn. rozhodnutí stavebního úřadu je i v rozporu s ust. 37 odst. 2 a ust. § 39 stavebního zákona,
 - h. absenci rozhodnutí o kompenzačních opatřeních dle ust. § 45i odst. 11 zákona o ochraně přírody, která musí být nejen uložena, ale i realizována před schválením záměru podle citovaného ustanovení zákona,
 - i. rozpor rozhodnutí stavebního úřadu se zákonnými podmínkami přípustnosti zásahů do přírodní památky Profil Morávky, neboť není udělena výjimka ze zákazu ve smyslu ust. § 36 odst. 2 zákona o ochraně přírody, kterou dle ust. § 43 téhož zákona uděluje vláda,
 - j. nezákonnost územního rozhodnutí, neboť, dle jejich názoru, bylo vydáno bez rozhodnutí podle ust. § 44 odst. 2 zákona o ochraně přírody o jiných zamýšlených činnostech a zásazích vymezených v bližších ochranných podmínkách přírodní památky než jen o *vjezdu vozidel*. Vyhláška Okresního národního výboru ve Frýdku-Místku ze dne 27. 2. 1990, kterou je určen chráněný přírodní výtvar „Profil Morávky“, ve svém článku č. 2 vymezuje ochranné podmínky, jež se netýkají pouze vjezdu vozidel, ale také dalších činností (vstup osob na území, užívání stávajících stavebních objektů atd.); z formulace bližších ochranných podmínek uvedené přírodní památky je zřejmé, že daný záměr je na území přírodní památky vyloučen.
 - k. vydání územního rozhodnutí v rozporu s ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona (ochrana životního prostředí), a ust. 4 odst. 1 vyhlášky OTP, tj. z hlediska požadavků na zachování pohody bydlení, ve vztahu k hluku. S ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 2 As 44/2005 ze dne 2. 2. 2006, je zapotřebí u řady dotčených nemovitostí, kde dojde k navýšení hlukové zátěže, vzít v úvahu i další doprovodné negativní účinky provozu; z podkladů není zřejmé, jak je zajištěna pohoda bydlení obyvatel z hlediska rizika zastínění obytných domů či snížení pohledů z nich, zejména s ohledem na protihlukové stěny o výšce 2 – 4 m,
 - l. absenci závazného stanoviska dotčeného orgánu k zásahu do krajinného rázu dle ust. § 149 správního řádu k nově navrženým protihlukovým stěnám o větších výškách i rozsahu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, sp. zn. 6 A 97/2001-39)
4. **Sdružení pro obnovu a udržení kvality životního prostředí Moravskoslezských Beskyd – Beskydčan** (dále jen „občanské sdružení Beskydčan“), (dne **31. 5. 2007**- elektronickou cestou - emailem - zasláno stavebnímu úřadu dne 28. 5. 2007), v němž uvádí:
- a. stejné námitky jako v celém bodě 3 (viz. výše),
 - b. námitky, že stanovisko k hodnocení vlivů záměru na životní prostředí dle ust. § 10 odst. 3 zákona EIA bylo v době vydání územního rozhodnutí neplatné, neboť platnost tohoto stanoviska skončila uplynutím 2 let od jeho vydání,
 - c. námitky, že záměr je v rozporu se závaznými limity využití území dle Územního plánu VÚC Beskydy, a to konkrétně s bodem 5 písm. a) přílohy č. 2 Sdělení Ministerstva pro místní rozvoj č. 143/2002 Sb., kterým byla vyhlášena závazná část Územního plánu VÚC Beskydy, a dle kterého veškeré zásahy, které by mohly negativně ovlivnit funkci biokoridorů a biocenter, jsou nepřípustné; z tohoto limitu není přípustná žádná výjimka,
 - d. námitky, že jsou rozpory mezi podklady rozhodnutí, jež se týkají ochrany před hlukem a projektovou dokumentací, které vyplývají ze závazného stanoviska KHS ze dne 13. 11. 2006 (uvádí realizaci 27

protihlukových stěn o celkové délce 8.188 m a ploše 32.208 m²) a závěrů hlukové studie 8/2006 (uvádí realizaci protihlukových stěn o celkové délce 8.304 m a ploše 36.658 m²),

- e. námítky k závaznému stanovisku KHS, v němž tato posoudila vlivy nadlimitního hluku u 5 zahradních chatků v kolonii v km 2.400 – 2.440 tak, že tyto nemovitosti nepovažuje za chráněný venkovní prostor, neboť dle evidence katastru nemovitostí se jedná o zastavěné plochy, příp. ostatní plochy. Dle ust. § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví“), je chráněný venkovní prostor definován dle skutečného stavu užívání nemovitostí, nikoli dle zápisu v katastru nemovitostí. Proto není v souladu se zákonem postup KHS, v němž připouští případné dodatečné vydání povolení dle ust. § 31 odst. 1 téhož zákona pro tyto nemovitosti. Z uvedeného ustanovení zákona však vyplývá, že se vztahuje k již stávajícím zdrojům hluku, nikoli k umístění nového zdroje,
 - f. námítky, že stavební úřad měl podle ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona územní řízení zastavit, pokud navrhovatel v přiměřené lhůtě, maximálně však 12 měsíců, podaný návrh nedoplnil potřebnými údaji nebo podklady. Stavební úřad několikrát (poprvé dne 23. 11. 2005) vyzval navrhovatele k předložení potřebných podkladů, k tomu stanovil vždy novou lhůtu a územní řízení vždy znovu přerušil i přesto, že dle citovaného ustanovení zákona nelze lhůtu o přerušování územního řízení prodloužit dalším rozhodnutím,
 - g. námítky k postupu stavebního úřadu, který, dle jeho názoru, postupoval v rozporu s ust. § 3 odst. 2, § 18 odst. 3, § 24, § 26 a § 51 správního řádu, neboť neuvědomil účastníky řízení o jeho zahájení bezodkladně, ale až po uplynutí více než 10 měsíců a až do dne 11. 9. 2006 nedoručoval stavební úřad písemnosti týkající se řízení žádnému z účastníků řízení, jen navrhovateli.
5. **Jiřiny Polákové**, bytem Dobrá 627, Dobrá, prostřednictvím jí zmocněného zástupce, Mgr. Lud'ka Šikoly, advokáta, se sídlem advokátní kanceláře Dvořákova 13, Brno (**dne 29. 5. 2007**), v nichž uvádí:
- a. stejné námítky jako v bodech 3.b), c), d), e), f), g), i), k), l), a dále v bodě 4 b), d), e), f), g),
 - b. rozpor územního rozhodnutí s ust. § 13 odst. 1 vyhlášky 137/1998 Sb., dle něhož nesmí negativní účinky staveb, mimo jiné také hluk, překročit limity uvedené v příslušných předpisech. U nemovitosti jmenované je dle hlukové studie stanovena budoucí úroveň hluku jako těsně podlimitní, neboť max. hlukový limit pro noční dobu není dosažen jen o 0,1 dB, přičemž ale zpracovatel hlukové studie 2006 uvádí, že program, dle kterého byla zpracována, pracuje s tolerancí 0,2 dB, a není tak ve skutečnosti jednoznačně zajištěno dodržení hlukových limitů,
 - c. námítky k navrhovanému umístění obchvatu, které je výrazným negativním zásahem do vlastnického práva ve smyslu čl. 11 Listiny základních práv a svobod, s ust. § 128 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 108 stavebního zákona.

Stavební úřad dne 4. 6. 2007 vyzval paní Jiřinu Polákovou prostřednictvím jejího zástupce, aby své podání ze dne 29. 5. 2007 doplnila o plnou moc opravňující jejího zástupce k učinění úkonů v předmětné věci. Požadovanou plnou moc stavební úřad obdržel dne 21. 6. 2007. Současně s touto plnou mocí doplnila jmenovaná podané námítky o kopii protokolu o aktuálním měření hluku u rodinného domu č. p. 627 v Dobré ve venkovním i vnitřním prostoru, z jehož závěrů vyplývá, že požadavky nařízení vlády na hygienický limit v chráněném venkovním prostoru uvedené stavby (měřená místa č. 1 a 3) pro denní i noční dobu jsou překročeny. V chráněném vnitřním prostoru rodinného domu č. p. 627 (měřené místo č. 2 – jídelna) je hygienický limit dle nařízení vlády pro denní dobu dodržen, pro noční dobu leží v pásmu nejistoty měření, kde nelze deklarovat nedodržení či dodržení požadovaných hodnot.

V době od 22. 5. 2007 do 2. 8. 2007 obdržel stavební úřad na základě jeho žádostí další stanoviska a vyjádření k územnímu řízení o umístění dané stavby od dotčených orgánů a správců inženýrských sítí, konkrétně se jedná o:

- stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 17. 5. 2007, v němž je požadováno, aby byla stavba umístěna v souladu s platnými právními předpisy a technickými normami.
- stanovisko Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24. 5. 2007, který dle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 449/2001, o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, požadoval v úsecích, kde se počítá s vybudováním zábran (protihlukových stěn nebo plotu) pouze na jedné straně silnice, aby bylo zhotoveno oplocení ve stejné délce na straně protilehlé k těmto zábránám z důvodu bezpečnosti silničního provozu, tj. zamezení vniknutí zvěře na silnici z nechráněné strany, jejímu pobíhání na silnici a její srážky s projíždějícím vozidlem.
- stanovisko navrhovatele k uplatněným námitkám, z něhož vyplývá, že Hluková studie z 8/2006 byla zpracována v souladu s nařízením vlády, které zpřísnilo požadavky na ochranu zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací v chráněném venkovním prostoru staveb a v chráněném venkovním prostoru tak, že lze předpokládat rezervu mezi výpočtem a následně naměřenými hodnotami akustického tlaku z provozu. Dále navrhovatel uvedl, že chyby ve stanovisku KHS týkající se délek a ploch protihlukových stěn jsou pouze chyby v popisu. K námitkám paní Polákové uvedl, že již v současné době je u jejího domu č. p. 627 umístěna protihluková stěna na silnici R 48, která je v rámci navrhované stavby obchvatu doplněna tak, aby zajistila uvedenou stavbu před hlukem ze stávající silnice i navrhovaného obchvatu. Protihluková stěna je umístěna severně od domu ve vzdálenosti cca 25 m, tudíž se nepředpokládá zastínění nemovitosti.
- opravné usnesení KHS č. j. HOK/OV-5326/215.5.1/07, jímž byla z důvodu zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení stanoviska provedena oprava odůvodnění stanoviska KHS ze dne 13. 11. 2006 tak, že jeho část textu ve znění: „po realizaci 27 protihlukových stěn o celkové délce 8 188 m a celkové ploše 32 208 m²“ po opravě zní: „po realizaci 29 protihlukových stěn o celkové délce 8 304 m a celkové ploše 36 658 m²“.
- stanovisko ČEZnet, a. s., k existenci komunikačního vedení.
- vyjádření net4net, a. s., o existenci podzemních telekomunikačních vedení.
- doplnění návrhu na vydání územního rozhodnutí učiněné navrhovatelem obsahující závazné stanovisko KHS ze dne 19. 7. 2007, v němž uvedený dotčený orgán souhlasí s projektovou dokumentací pro územní řízení předmětné stavby s podmínkou, že v projektové dokumentaci pro stavební řízení bude ověřen způsob využívání ploch pro 5 venkovních ploch u zahradních chatkách v zahrádkářské kolonii (v km 2400-2440 staničení). Dále navrhovatel stavebnímu úřadu doložil rozptylovou studii Silnice I/48 Frýdek – Místek – obchvat zpracovanou Ing. Petrem Fiedlerem (autorizace č. j. 2410/740/02 dle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“) v září roku 2002.
- stanovisko KHS k námitkám paní Polákové, které si vyžádal stavební úřad opatřením ze dne 9. 7. 2007. Z obsahu stanoviska KHS vyplývá, že hluk z provozu stávající silnice R 48 zřejmě z předloženého měření hluku je řešena se správcem silnice R 48. Hluková studie z 8/2006 vyhodnocuje hlukovou zátěž u rodinného domu č. p. 627 v roce 2020, přičemž započítává vliv nových dopravních staveb (dálnice D 47, mimoúrovňové křižovatky Olešná) a dále nárůst dopravy v souvislosti s provozem průmyslové zóny v Nošovicích a automobilky Hyundai. Hluková studie z 8/2006 neřeší stávající protihlukovou stěnu o výšce 3,5 m, ale počítá se stěnou navrženou pro obchvat o výšce 6 m. KHS potvrdila v závěru platnost jejího stanoviska ze dne 7. 5. 2007 a opravného usnesení ze dne 7. 6. 2007.
- stanovisko orgánu ochrany přírody, Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 30. 7. 2007, jímž byl udělen souhlas dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody k zásahu do krajinného rázu v souvislosti s realizací předmětné stavby – úpravy protihlukových opatření o max. výšce 4,5 m. Souhlas byl správním orgánem podmíněn ozeleněním protihlukových stěn popínavými rostlinami

v maximální míře s tím, že projekt ozelenění bude předložen v dalším stupni projektové dokumentace k odsouhlasení. Dne 2. 8. 2007 obdržel stavební úřad sdělení o opravě tohoto stanoviska usnesením č. j. OŽPaZ/6922-2/2007/Kos/246 z téhož dne, v němž byla v odůvodnění stanoviska věta ve znění: „U upravených protihlukových stěn jejich výška nepřesáhne 4,5 m.“ nahrazena větou ve znění: „U upravených protihlukových stěn jejich výška nepřesáhne 6 m.“

Ve spise je, vzhledem k námitkám uvedeným pod č. 2 d), také založena dohledaná dokumentace ke stavbě stávajícího vedení 22 kV v katastrálním území Kunčičky u Bašky, z níž lze dovodit, že tato stavba byla povolena a zkolaudována.

Stavební úřad poté opatřením ze dne 23. 7. 2007 oznámil účastníkům řízení, že podle § 33 odst. 2 správního řádu se mohou před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění, a to ve lhůtě do 3 dnů po doručení tohoto opatření. Současně stavební úřad v uvedeném opatření upozornil účastníky řízení, že v předmětném řízení je uplatňována zásada koncentrace řízení, podle které účastníci řízení mohou uplatnit své připomínky a námitky v předem stanovené lhůtě a že z uvedeného důvodu toto ustanovení neslouží k tomu, aby účastníci řízení mohli uplatnit k předmětu řízení nové námitky. Opatření bylo účastníkům řízení doručováno v souladu s ust. § 36 odst. 4 stavebního zákona a dále ust. § 26 odst. 2 správního řádu (na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku bylo opatření vyvěšeno dne 24. 7. 2007, tzn. že doručeno bylo dne 8. 8. 2007). Žádný z účastníků řízení však tohoto práva nevyužil.

Po posouzení návrhu a provedeném správním řízení vydal stavební úřad dne 14. 8. 2007 pod č. j. SÚ/5137/05/Ra podle ust. § 39 stavebního zákona a ust. § 4 prováděcí vyhlášky územní rozhodnutí o umístění navrhované stavby, v jehož výroku uvedl všechny stavební objekty, které stavba obsahuje, stanovil podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby, jež vyplývaly jak z vyjádření účastníků řízení, tak z podmínek dotčených orgánů, a stanovil také dobu platnosti územního rozhodnutí. Rovněž stavební úřad rozhodl o všech námitkách účastníků řízení, přičemž námitce občanského sdružení Děti Země týkající se použití místně původních druhů rostlin pro ozelenění tělesa komunikace vyhověl podmínkou č. 19 rozhodnutí, vyhověl i námitce Jiřiny Polákové týkající se rozporu mezi rozsahem protihlukových stěn v předložené dokumentaci a požadavky KHS. Ostatní námitky účastníků řízení zamítl. V odůvodnění rozhodnutí byl popsán průběh správního řízení, byly uvedeny podklady, jenž byly podkladem pro toto rozhodnutí včetně úvah, které vedly stavební úřad k vydanému výroku v předmětné věci a k rozhodnutí o všech námitkách. Stavební úřad doručoval rozhodnutí v souladu s ust. § 42 odst. 2 stavebního zákona veřejnou vyhláškou. Písemnost byla vyvěšena po dobu 15-ti dnů na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, tj. správního orgánu, který rozhodnutí doručuje. V souladu s poučením stavebního úřadu, že za den doručení se považuje poslední den 15-ti denní lhůty vyvěšení rozhodnutí na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, byl den doručení rozhodnutí den 31. 8. 2007. Následující den započala běžet lhůta pro podání odvolání, přičemž posledním dnem pro podání odvolání se stal den 17. 9. 2007 (s přihlédnutím k ust. § 27 odst. 2 správního řádu). Vyvěšení rozhodnutí na úředních deskách obcí Baška, Staré Město a Dobrá mělo pouze informativní charakter.

Proti vydanému rozhodnutí ve lhůtě pro uplatnění řádného opravného prostředku dle ustanovení § 54 odst. 2 správního řádu, podali odvolání:

I. Stanislav Horák, bytem Dobrá 540, 739 51 Dobrá (dne 31. 8. 2007), který uvedl, že je vlastníkem pozemků parc. č. 419 (PK), 421/2 (PK), 421/4 (PK), 423 (PK) a 424 (PK) v k. ú. Dobrá u Frýdku-Místku a že realizaci navrhované stavby by mu byly tyto pozemky znepřístupněny.

II. obec Baška (dne 3. 9. 2007), která uvedla, že:

- a) při projednávání dané stavby nebyly vzaty v úvahu vlivy automobilového závodu Hyundai a dalších navazujících závodů, především následný zvýšený provoz kamionové dopravy, čímž dojde k podstatnému zhoršení vlivu na životní prostředí v okolí silnice R 48.
- b) je nutné jako minimální opatření chápat protihlukové bariéry v úseku 3,9 – 4,1 km ve směru na Český Těšín pro přilehlé k. ú. Kunčičky u Bašky v délce křížení R 48 s řekou Ostravicí o výšce 4 m, a to až za hranicí řeky Ostravice ze strany k. ú. Staré město (pozn. odvolatele: zvýšení možnosti šíření hladiny zvuku po vodní hladině řeky Ostravice, a tím zvýšení negativního vlivu nejen v dotčených částech obce, ale i v jejích vzdálenějších částech).
- c) nesouhlasí s odůvodněním námítky č. 9 týkající se stavby SO 408 – Přeložka venkovního vedení 22 kV v km 3,898, kterou navrhovatel nechce umístit pod zem, neboť se jedná o území určené k zástavbě rodinnými domy, přičemž jeho část je již zastavěna.

III. Jiřina Poláchová prostřednictvím Mgr. Lud'ka Šikoly (dne 14. 9. 2007), v němž uvádí, že:

- a) rozhodnutí není v souladu s ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona (ochrana životního prostředí), s ust. § 4 odst. 1 (pohoda bydlení) a § 13 odst. 1 vyhlášky 137/1998 Sb. (negativní účinky stavby, zejména hluk, nesmí překročit limity uvedené v příslušných předpisech) a nezákonně zasahuje a omezuje vlastnická práva odvolatelky:
 1. stavební úřad posuzoval námitku týkající se pohody bydlení pouze na základě Hlukové studie z 8/2006 a rozptylové studie a neposuzoval další faktory pohody bydlení definované ve vyhlášce 137/1998 Sb.; z judikatury (NSS č. j. As 44/2005 – 116 ze dne 2. 2. 2006) vyplývá, že otázka zachování pohody bydlení není závislá jen na obsahu podkladových stanovisek, nýbrž je věcí autonomního posouzení stavebním úřadem po zhodnocení všech relevantních okolností,
 2. z Hlukové studie z 8/2006 vyplývá, že i po vybudování protihlukových stěn se bude hladina hluku v chráněném venkovním prostoru (zahrada u rodinného domu odvolatelky) velmi blížit stanoveným maximálním hygienickým limitům hluku a v noční době bude vypočtená hladina hluku nižší jen o 0,1 dB; podle zmíněného rozsudku soudu, i když nebyly překročeny maximální stanovené limity, pak to ještě nemusí znamenat splnění požadavků na pohodu bydlení,
 3. hluková studie byla zpracována za předpokladu dokončení dálnice D 47 a jejího propojení s Polskem, který nemusí být do roku 2020 vůbec splněn, a dále vychází z dokumentu *Průmyslová zóna Nošovice, intenzity dopravy na silniční síti v okolí zóny* (Ing. Petr Šance – dopravní inženýrství, Brno 2005), který byl zpracován před rozhodnutím o vybudování automobilky Hyundai v této zóně a nezohledňuje její specifické nároky na dopravu; lze tak pochybovat o tom, zda budou dodrženy požadavky na pohodu bydlení v okolí komunikace,
 4. i když navrhovaná protihluková stěna na severozápadní straně rodinného domu odvolatelky o výšce 6 m nebude sama o sobě zastiňovat její pozemky, dojde k narušení pohody bydlení, neboť podél jihozápadní hranice pozemku je v současné době vystavěn násep mostu o výšce 3 – 7 m, tj. další dopravní stavba výrazně převyšující terén, a z východní strany tvoří společnou stěnu s jejím rodinným domem další dům; po vybudování zvýšené protihlukové stěny se nemovitost odvolatelky ocitne v ohrazení, což spolu s téměř hraničním hygienickým limitem hluku velmi výrazně zasáhne do pohody bydlení,
 5. v hlukové studii byly jako jediné možné řešení hluku zvažovány protihlukové stěny, avšak jiná opatření, jako např. snížení hladiny hluku položením speciálního povrchu komunikace nebo lokální snížení rychlosti, posouzena nebyla,
- b) rozhodnutí stavebního úřadu nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, a je tak vydáno v rozporu s ust. § 46 správního řádu:

1. podklady o předpokládaném vývoji objemu dopravy a hlukové zátěže jsou nedostatečné, neboť Hluková studie z 8/2006, která vyhodnocuje hlukovou zátěž v roce 2020, tj. v době uvedení obchvatu do provozu, avšak návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2008 počítá s dokončením obchvatu již v září 2010; dále vychází hluková studie z předpokladu dokončení dálnice D 47, kdy většina jejích úseků bude dokončena v letech 2008 – 2009, avšak není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně; lze důvodně předpokládat, že po dokončení obchvatu bude tranzitní doprava dále využívat stávající R 48, kdy dojde s největší pravděpodobností k překročení limitů hluku až do doby dokončení D 47 na polské straně,
 2. stanovisko dotčeného orgánu ochrany přírody, Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 30. 7. 2007, zn. OŽPaZ/6922/2007/246, o souhlasu se zásahem do krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody je nezákonné, přičemž požaduje postup dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen "zákon č. 500/2004 Sb."). Dle jejího názoru, původní hluková studie z 7/2003 uvádí výšku protihlukových stěn max. do 4,5 m s tím, že další jejich zvyšování není efektivní a je nežádoucí vzhledem k negativnímu vlivu na krajinný ráz, kdežto Hluková studie z 8/2006, z níž vychází i uvedené stanovisko, navrhuje zvýšení protihlukových stěn v některých úsecích až na 6 m a neřeší vliv na krajinný ráz; uvedené stanovisko dotčeného orgánu není ve vztahu k rozporným hlukovým studiím, resp. výškám protihlukových stěn z hlediska krajinného rázu nijak odůvodněno, což dokládá i sdělení o opravě ze dne 2. 8. 2007, jímž byla opravena výška protihlukových stěn ve stanovisku ze 4,5 m na 6 m bez jakékoli jiné změny obsahu stanoviska; stanovisko bylo vydáno v rozporu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb. a tím i s ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody,
 3. stanoviska dotčeného orgánu na úseku ochrany veřejného zdraví, KHS, ze dne 13. 11. 2006, č. j. HOK/OV-8724/215.5/06 a ze dne 19. 7. 2007, č. j. HOK/OV-6610/215.5/07 jsou nezákonná, přičemž požaduje postup dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. Dle jejího názoru KHS v odůvodnění prvního stanoviska ve věci 5 venkovních ploch u zahradních chat v kolonii v km 2400 – 2440 staničení nevychází ze skutečného stavu užívání těchto ploch, jež jsou nepochybně k rekreaci, ale z evidence katastru nemovitostí, což je v rozporu s definicí v ust. § 30 odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví; rovněž nelze u těchto ploch připustit dodatečné vydání povolení podle ust. § 31 odst. 1 téhož zákona, neboť se nejedná o stávající zdroj hluku; tento rozpor nemůže odstranit ani následně vydané stanovisko uvedeného dotčeného orgánu ze dne 19. 7. 2007, v němž byla stanovena podmínka, podle níž má být v projektové dokumentaci pro stavební řízení ověřen způsob využívání uvedených venkovních ploch; stanovisko bylo vydáno v rozporu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb. a s ust. § 30 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví; při vydání stanoviska ze dne 19. 7. 2007 se KHS dopustila i procesního pochybení, když v téže fázi vydala druhé, typově shodné, závazné stanovisko, které nemá formu doplnění či opravy závazného stanoviska, ani jej neruší nebo nenahrazuje, a bylo tedy vydáno v rozporu s ust. § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. (ne dvakrát v téže věci).
- c) v řízení byly procesní vady:
1. stavební úřad v rozporu s ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona územní řízení nezastavil (jedná se o námitku, která byla uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 5.a))
 2. stavební úřad neoznámil účastníkům řízení jeho zahájení bez zbytečného odkladu (jedná se o námitku, která byla uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 5.a))
- d) vlivy záměru na území EVL *Niva Morávky* nebyly posouzeny zákonem stanoveným postupem a územní rozhodnutí tak bylo vydáno bez podkladu dle ust. § 45i odst. 8 zákona o ochraně přírody (jedná se o námitku, která byla uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 5.a))

- e) z podkladů nevyplývá naplnění podmínek pro povolení záměru dle ust. § 45i zákona o ochraně přírody (jedná se o námitku, která byla uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 5.a))
- f) rozhodnutí je vydáno bez výjimky ze zákazu ve smyslu ust. § 36 odst. 2 zákona o ochraně přírody, kterou dle ust. § 43 téhož zákona uděluje vláda (jedná se o námitku, která byla uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 5.a))
- g) stanovisko k hodnocení vlivů záměru na životní prostředí je neplatné (jedná se o námitku, která byla uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 5.a)).

IV. Ivo a Annamarie Bubeníčkoví, oba bytem Výškovická 2264/115, Ostrava-Zábřeh, Luděk a Alena Brantáloví, oba bytem Výškovická 2579/75, Ostrava-Zábřeh, Rostislav a Jana Matzoví, oba bytem Cihelní 577, Frýdek-Místek, Marek Farník bytem U Lesa 1055/74, 700 30 Ostrava-Hrabůvka, Kateřina Farníková, bytem Volgogradská 2524/55, 700 30 Ostrava-Zábřeh, Tomáš a Marcela Boniatti, oba bytem Javorova 2944, Frýdek-Místek, Radek a Šárka Nytrovi, oba bytem ČSA 1944, Frýdek-Místek, a MUDr. Jan Zagroba, bytem Hudební 1242/5, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory (dne 17. 9. 2007) jako **společné odvolání, v němž** jmenovaní uvedli obdobné námitky jako ve svém podání ze dne 24. 5. 2007 a dále je doplnili o následující požadavky a námitky:

- a) požadují umístit navrhovanou stavbu v km 3.700 – 4.100, včetně celé objektové soustavy, v dostatečné vzdálenosti od jejich pozemků a také vybudování dalších, zejména protihlukových a protiprachových opatření (jedná se o námitku, která byla uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 2.a)),
- b) požadují zajištění ochranných opatření, která zaručí, že stavbou vyvolané negativní jevy (hluknost, prašnost, emise) budou hluboko pod hraničními hodnotami příslušných norem a právních předpisů,
- c) požadují obdobně řešit i stavbu SO 119 – Přeložka místní komunikace IX,
- d) požadují trvalý monitoring a vyjádření příslušné hygienické stanice a dalších specializovaných institucí (jedná se o námitku, která byla téměř shodně uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 2.a)),
- e) namítají, že překročení hlukových a imisních limitů bude mít negativní dopad na jejich pozemky, které budou znehodnoceny a vzniknou tak škody na jejich majetku (jedná se o námitku, která byla uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 2.b)),
- f) požadují všechny výše uvedené úkony provádět s ohledem na plánovaný nárůst dopravy v budované průmyslové zóně Nošovice,
- g) namítají, že stavební úřad má posoudit umístění stavby podle ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona, a to v návaznosti na ust. § 4 odst. 1 vyhlášky 137/1998 Sb., tj. požadavky na zachování pohody bydlení, a ust. § 13 odst. 1 téže vyhlášky; z hlukové studie 2006 vyplývá, že i po vybudování protihlukových stěn se bude hladina hluku v chráněném venkovním prostoru (zahrada u rodinných domů) velmi blížit stanoveným maximálním hygienickým limitům hluku nebo je bude dokonce přesahovat, v noční době bude vypočtená hladina hluku i vyšší než je maximální hygienický limit (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 2 As 44/2005 – 116, i když nebyly překročeny maximální stanovené limity, pak to ještě nemusí znamenat splnění požadavků na pohodu bydlení). Namítají, že stavební úřad uvedl, že při posuzování pohody bydlení vycházel ze stanovisek KHS a rozptylové studie, které se však netýkají dalších faktorů pohody bydlení dle vyhlášky 137/1998 Sb.,
- h) namítají, že i když navrhovaná protihluková stěna (zvýšení stávající stěny ze 3m na 4 m) nebude sama o sobě zastiňovat pozemky jmenovaných, dojde k narušení pohody bydlení, neboť ze severozápadní strany ve vzdálenosti 120 m až 80 m od hranice pozemků bude vystavěn 8 m vysoký val a 4 m vysoká protihluková stěna, přičemž obě stavby výrazně převyšující okolní terén; část pozemků není chráněna protihlukovou stěnou vůbec, zejména na mostním objektu přes řeku Ostravici, což spolu s téměř hraničním hygienickým limitem hluku velmi výrazně zasáhne do pohody bydlení,

- i) namítají, že stavba *SO 408 – Přeložka venkovního vedení 22 kV v km 3,898* (vzdušné vedení) není dle ust. § 4 odst. 5 vyhlášky 137/1998 Sb. umístěna pod zem, i když se nepochybně jedná o zastavěnou část obce a zároveň zde probíhá výstavba příjezdové komunikace, kdy by bylo vhodnější vést dané vedení v okraji této komunikace (jedná se o námitku, která byla uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 2.c)),
- j) podklady o předpokládaném vývoji objemu dopravy a hlukové zátěže jsou nedostatečné, neboť Hluková studie z 8/2006, která vyhodnocuje hlukovou zátěž v roce 2020, tj. v době uvedení obchvatu do provozu, avšak návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2008 počítá s dokončením obchvatu již v září 2010; dále vychází hluková studie z předpokladu dokončení dálnice D 47, kdy většina jejích úseků bude dokončena v letech 2008 – 2009, avšak není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně; lze důvodně předpokládat, že po dokončení obchvatu bude tranzitní doprava dále využívat stávající R 48, kdy dojde s největší pravděpodobností k překročení limitů hluku až do doby dokončení D 47 na polské straně.

V. občanské sdružení Beskydčan (dne 17. 9. 2007), které obsahuje shodné námitky jako v jeho podání ze dne 31. 5. 2007 a dále je doplňuje o následující:

- a) je namítán rozpor vydaného rozhodnutí s právní úpravou ochrany EVL (jedná se o námitku, která byla uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 4.a)),
- b) je namítáno, že vlivy záměru na území EVL *Niva Morávky* nebyly posouzeny zákonem stanoveným postupem a územní rozhodnutí tak bylo vydáno bez podkladu dle ust. § 45i odst. 8 zákona o ochraně přírody (jedná se o námitku, která byla uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 4.a)),
- c) je namítáno nenaplnění podmínek pro povolení záměru dle ust. § 45i zákona o ochraně přírody, když 3 ze 4 podkladů výslovně konstatují, že stavba by měla negativní vliv na EVL (jedná se o námitku, která byla uplatněna již v prvoinstančním řízení viz. bod 4.a)),
- d) je namítáno, že nebylo vydáno rozhodnutí o kompenzačních opatřeních dle ust. § 45i odst. 11 zákona o ochraně přírody; tvrzení stavebního úřadu na str. 27 napadeného rozhodnutí, že hodnocení dle ust. § 45i odst. 11 téhož zákona *neprokázalo negativní vliv na území Natura 2000*, dle odvolatele je nesprávné a neodpovídá skutečnosti, neboť i když krajský úřad jako orgán ochrany přírody údajně do svého rozhodnutí ze dne 17. 5. 2006 stanovil podmínky ke zmírnění negativního zásahu (uvedeno na straně 26 napadeného rozhodnutí), nejedná se o kompenzační podmínky dle citovaného ustanovení zákona; tato tvrzení si navzájem odporují, neboť pokud by nebyl prokázán negativní vliv, nebylo by nutné stanovovat podmínky k jeho zmírnění,
- e) závěr stavebního úřadu, že stanovisko k hodnocení vlivů záměru na životní prostředí je platné, je nesprávný, protože neexistuje žádný důvod, proč by se omezení platnosti tohoto stanoviska podle ust. § 10 odst. 3 zákona EIA nemělo vztahovat i na stanoviska vydaná dle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a s využitím argumentu „*a maiori ad minus*“ lze logicky dovodit, že omezení platnosti se aplikuje i na stanoviska vydaná dle dřívější právní úpravy; stavební úřad na straně 31 napadeného rozhodnutí sám odkazuje na ust. § 10 odst. 4 zákona EIA, což by postrádalo smysl, jestliže by se úprava obsažená v ust. § 10 tohoto zákona nevztahovala na stanoviska vydaná dle dřívější právní úpravy,
- f) je namítáno, že nebylo vydáno rozhodnutí o výjimce ze zákazu ve smyslu ust. § 36 odst. 2 zákona o ochraně přírody, což bylo dále doplněno tím, že rozhodnutí bylo vydáno za účinnosti zákona č. 218/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 218/2004 Sb.“), a proto bylo

nutné dle tohoto zákona postupovat, neboť přechodná ustanovení právních předpisů mohou upravovat pouze procesní postupy, nikoli hmotněprávní podmínky vydání rozhodnutí, i nimž nepochybně patří i zákaz obsažený v ust. § 36 odst. 2 zákona o ochraně přírody (srovnat s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. A 127/2002-28, publikovaný pod č. 461/2005 Sb. NSS).

- g) je namítáno, že nebylo vydáno rozhodnutí podle ust. § 44 odst. 2 zákona o ochraně přírody o jiných zamýšlených činnostech a zásazích, což bylo dále doplněno tím, že skutečnost, že obsahově stejná námítka byla v jiném správním řízení MŽP uznána jako neopodstatněná, není vzhledem k povinnostem stavebního úřadu dle ust. § 35 odst. 3, § 126 odst. 1 a § 138 odst. 1 a 2 stavebního zákona a ust. § 3 odst. 3 písm. b) prováděcí vyhlášky relevantní,
- h) je namítáno, že záměr je v rozporu se závaznými limity využití území dle územního plánu VÚC Beskydy, přičemž odvolatel doplnil, že posouzení záměru z hlediska jeho souladu s územně plánovací dokumentací přísluší zcela stavebnímu úřadu a jeho odkaz na právní názor MŽP v jeho rozhodnutí ze dne 28. 6. 2006 je nepřipadný,
- i) je namítáno, že rozhodnutí není v souladu s ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona (ochrana životního prostředí), s ust. § 4 odst. 1 (pohoda bydlení) a § 13 odst. 1 vyhlášky 137/1998 Sb. (negativní účinky stavby, zejména hluk, nesmí překročit limity uvedené v příslušných předpisech); stavební úřad posuzoval námitku týkající se pohody bydlení pouze na základě Hlukové studie 8/2006 a rozptylové studie a neposuzoval další faktory pohody bydlení definované ve vyhlášce 137/1998 Sb. (z judikatury NSS č. j. As 44/2005 – 116 ze dne 2. 2. 2006 vyplývá, že otázka zachování pohody bydlení není závislá jen na obsahu podkladových stanovisek, nýbrž je věcí autonomního posouzení stavebním úřadem po zhodnocení všech relevantních okolností). Z Hlukové studie 8/2006 vyplývá, že i po vybudování protihlukových stěn se bude hladina hluku v chráněném venkovním prostoru u více než poloviny nemovitostí velmi blížit stanoveným maximálním hygienickým limitům hluku (v noční době bude vypočtená hladina dosahovat více než 49 dB) podle zmíněného rozsudku soudu i když nebyl překročen maximální stanovené limity, pak to ještě nemusí znamenat splnění požadavků na pohodu bydlení,
- j) hluková studie byla zpracována za předpokladu dokončení dálnice D 47 a jejího propojení s Polskem, který nemusí být do roku 2020 vůbec splněn, a dále vychází z dokumentu *Průmyslová zóna Nošovice, intenzity dopravy na silniční síti v okolí zóny* (Ing. Petr Šance – dopravní inženýrství, Brno 2005), který byl zpracován před rozhodnutím o vybudování automobilky Hyundai v této zóně a nezohledňuje její specifické nároky na dopravu; lze tak pochybovat o tom, zda budou dodrženy požadavky na pohodu bydlení v okolí komunikace,
- k) podklady o předpokládaném vývoji objemu dopravy a hlukové zátěže jsou nedostatečné, neboť Hluková studie z 8/2006, která vyhodnocuje hlukovou zátěž v roce 2020, tj. v době uvedení obchvatu do provozu, avšak návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2008 počítá s dokončením obchvatu již v září 2010; dále vychází hluková studie z předpokladu dokončení dálnice D 47, kdy většina jejích úseků bude dokončena v letech 2008 – 2009, avšak není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně; lze důvodně předpokládat, že po dokončení obchvatu bude tranzitní doprava dále využívat stávající R 48, kdy dojde s největší pravděpodobností k překročení limitů hluku až do doby dokončení D 47 na polské straně,
- l) stanovisko dotčeného orgánu ochrany přírody, Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 30. 7. 2007, zn. OŽPaZ/6922/2007/246, o souhlasu se zásahem do krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody je nezákonné, přičemž požaduje postup dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen "zákon č. 500/2004 Sb."). Dle jejího názoru, původní hluková studie z 7/2003 uvádí výšku protihlukových stěn max. do 4,5 m s tím, že další jejich zvyšování není efektivní a je nežádoucí vzhledem k negativnímu vlivu na krajinný ráz, kdežto Hluková studie z 8/2006, z níž vychází i uvedené

stanovisko, navrhuje zvýšení protihlukových stěn v některých úsecích až na 6 m a neřeší vliv na krajinný ráz; uvedené stanovisko dotčeného orgánu není ve vztahu k rozporným hlukovým studiím, resp. výškám protihlukových stěn z hlediska krajinného rázu nijak odůvodněno, což dokládá i sdělení o opravě ze dne 2. 8. 2007, jímž byla opravena výška protihlukových stěn ve stanovisku ze 4,5 m na 6 m bez jakékoli jiné změny obsahu stanoviska; stanovisko bylo vydáno v rozporu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb. a tím i s ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody,

- m) stanoviska dotčeného orgánu na úseku ochrany veřejného zdraví, KHS, ze dne 13. 11. 2006, č. j. HOK/OV-8724/215.5/06 a ze dne 19. 7. 2007, č. j. HOK/OV-6610/215.5/07 jsou nezákonná, přičemž požaduje postup dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. Dle jejího názoru KHS v odůvodnění prvního stanoviska ve věci 5 venkovních ploch u zahradních chat v kolonii v km 2400 – 2440 staničení nevychází ze skutečného stavu užívání těchto ploch, jež jsou nepochybně k rekreaci, ale z evidence katastru nemovitostí, což je v rozporu s definicí v ust. § 30 odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví; rovněž nelze u těchto ploch připustit dodatečné vydání povolení podle ust. § 31 odst. 1 téhož zákona, neboť se nejedná o stávající zdroj hluku; tento rozpor nemůže odstranit ani následně vydané stanovisko uvedeného dotčeného orgánu ze dne 19. 7. 2007, v němž byla stanovena podmínka, podle níž má být v projektové dokumentaci pro stavební řízení ověřen způsob využívání uvedených venkovních ploch; stanovisko bylo vydáno v rozporu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb. a s ust. § 30 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví; při vydání stanoviska ze dne 19. 7. 2007 se KHS dopustila i procesního pochybení, když v téže fázi vydala druhé, typově shodné, závazné stanovisko, které nemá formu doplnění či opravy závazného stanoviska, ani jej neruší nebo nenahrazuje, a bylo tedy vydáno v rozporu s ust. § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. (ne dvakrát v téže věci).
- n) stavební úřad v rozporu s ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona územní řízení nezastavil a neoznámil účastníkům řízení jeho zahájení bez zbytečného odkladu.

Stavební úřad opatřením ze dne 19. 9. 2007 vyrozuměl podle ust. § 56 správního řádu účastníky řízení o podaných odvoláních a ponechal jim lhůtu 5 dnů od doručení tohoto vyrozumění, ve které se mohli k odvoláním vyjádřit. Opatření bylo účastníkům řízení doručováno veřejnou vyhláškou. Svého práva využil pouze navrhovatel, který se písemně vyjádřil zejména k námitce p. Horáka v jeho odvolání, kdy uvedl, že umístěním stavby obchvatu nebude zrušen přístup k jeho pozemkům, neboť tyto nejsou ani v současné době přístupné, takže oproti současnému stavu se nic nezmění. Navrhovatel k tomu dále uvedl, že toto bylo potvrzeno i Pozemkovým úřadem v rámci projednání pozemkových úprav, jež se zaměřovalo právě na řešení stavbou zneprístupněných pozemků. Stavební úřad poté všechna odvolání spolu se spisem postoupil k rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu.

Dne 1. 1. 2006 nabyl účinnosti zákon č. 500/2004 Sb., kterým byl zrušen správní řád, přičemž podle ust. § 179 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. *se řízení, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto zákona, dokončí podle dosavadních předpisů.* Jelikož bylo předmětné územní řízení zahájeno dnem podání návrhu na vydání územního rozhodnutí o umístění řešené stavby dne 31. 10. 2005, odvolací orgán tehdy v odvolacím řízení postupoval dle citovaného ustanovení zákona. S účinností od 1. 1. 2007 vstoupil v platnost zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 183/2006 Sb.“), dle jehož ust. § 190 odst. 3 *se řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů.* Odvolací orgán pak současně postupoval v odvolacím řízení v souladu s citovaným ustanovením zákona, tj. dle stavebního zákona.

Odvolací orgán v odvolacím řízení tehdy zkoumal, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. V této souvislosti zjistil, že všechna odvolání byla ve smyslu ust. § 53

a § 54 správního řádu přípustná, protože byla podána účastníky řízení, a s ohledem na datum jejich podání se jednalo o odvolání včasné. Na jejich podkladě přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, jak mu ukládalo ust. § 59 odst. 1 správního řádu a dne 30. 11. 2007 pod č. j. MSK 158513/2007 vydal rozhodnutí, ve kterém za použití ustanovení § 59 odst. 1 a 2 správního řádu zamítl odvolání všechna podaná odvolání a napadené územní rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 15. 12. 2007.

Občanské sdružení Beskydčan (dále jen „OS“) podalo prostřednictvím právního zástupce, JUDr. Lud'ka Šikoly, proti rozhodnutí odvolacího orgánu žalobu, v níž napadalo rozhodnutí pro jeho nezákonnost a zkrácení svých práv jak územním rozhodnutím, tak správním řízením, které jeho vydání předcházelo. Za nezákonné považovalo OS rozhodnutí odvolacího orgánu především pro rozpor napadeného rozhodnutí s právní úpravou ochrany evropsky významných lokalit, poukazovalo na nedodržení ustanovení zákona o ochraně přírody, na neplatnost stanoviska MŽP k posouzení vlivu na životní prostředí, na porušení ust. § 4 odst. 1 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, ve vztahu k narušení pohody bydlení zejména hlukem, imisemi a stíněním, dále OS upozorňovalo na porušení ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona a namítalo nesprávný postup odvolacího orgánu při řešení otázky nezákonnosti stanovisek dotčených orgánů na úseku ochrany přírody a na úseku ochrany zdraví.

Krajský soud v Ostravě poté rozsudkem č. j. 22Ca 43/2008-219 ze dne 11. 2. 2010 napadené rozhodnutí pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalovanému - Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje k dalšímu řízení, přičemž z 11 žalobních námitek pak shledal krajský soud za důvodné pouze 2 z nich, a to námitku č. 9 a 10. V těchto žalobních bodech OS namítalo, že se žalovaný nesprávně vypořádal s námitkami OS, jež směřovaly proti obsahu závazného stanoviska Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 30. 7. 2007, zn. OŽPaZ/6922/2007/Kos/246, s navazujícím sdělením o opravě závazného stanoviska ze dne 2. 8. 2007, zn. OŽPaZ/6922-3/2007/Kos/246, a dále proti obsahu závazných stanovisek KHS ze dne 13. 11. 2006, č. j. HOK/OV-8724/215.5 (závazné stanovisko k projektové dokumentaci), a ze dne 19. 7. 2007, č. j. HOK/OV-6610/215.5.1/07 (závazné stanovisko k projektu pro územní řízení). Krajský soud zrušil rozhodnutí krajského úřadu z důvodu, že odvolací orgán v odvolacím řízení nepostupoval při řešení těchto námitek dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. Soud dovodil, že i když bylo vedeno územní řízení správně dle původní právní úpravy, tj. správního řádu, nelze na druhé straně opomenout, že řízení o žádosti o vydání výše uvedených stanovisek probíhalo již za účinnosti nového správního řádu, tj. zákona č. 500/2004 Sb., s poučením, že závazné stanovisko není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí stavebního úřadu s tím, že nezákonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení; nejedná se tedy o samostatné správní rozhodnutí, které by podléhalo samostatnému přezkumu ve správním soudnictví, bylo vydáno podle zákona č. 500/2004 Sb. a nemůže se tedy na něj vztahovat úprava dle správního řádu. Krajský soud dále v rozsudku uvedl, že v době vydání souhlasných závazných stanovisek a napadeného rozhodnutí neexistoval jednotný názor soudů na povahu závazných stanovisek, že OS jednalo zcela racionálně a v legitimním očekávání (v souladu s poučením), pokud se v odvolání domáhalo postupu dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb.. Dále uvedl, že pokud by krajský soud aplikoval sjednocující usnesení Nejvyššího správního soudu, přiznal by mu retroaktivní účinky v neprospěch OS, čímž by mu odňal právo domoci se soudního přezkumu rozhodnutí, kdy se občanské sdružení domáhá přezkumu územního rozhodnutí a v jeho rámci i rozhodnutí orgánu ochrany přírody a KHS ve dvou řetězcích se správních rozhodnutích. Soud pak uzavřel, že odvolací orgán nepostupoval správně, když dospěl k závěru, že nelze aplikovat ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., čímž OS upřel možnost přezkumu podkladových závazných stanovisek, a to jak v rámci řízení před správním orgánem, tak i v řízení před soudem. Rozsudek krajského soudu nabyl právní moci dne 11. 3. 2010.

Odvolací orgán tedy následně pokračoval v odvolacím řízení. K jeho postupu je nutno uvést, že rozsudek soudu, kterým bylo zrušeno pravomocné rozhodnutí odvolacího orgánu, byl vydán a nabyl právní moci již za účinnosti zákona č. 500/2004 Sb., kterým byl nahrazen zákon č. 71/1967 Sb. Z ust. § 179 odst. 1 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb. vyplývá, že *bylo-li rozhodnutí před účinností tohoto zákona zrušeno a vráceno k novému projednání správnímu orgánu, postupuje se podle dosavadních předpisů*. Bylo-li tedy rozhodnutí zrušeno již za účinnosti zákona č. 500/2004 Sb., musí být řízení v novém projednání dokončeno dle této nové právní úpravy. Dnem 1. 1. 2007 nabyl účinnosti také zákon č. 183/2006 Sb., z jehož ust. § 190 odst. 3 vyplývá, že se řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů. Odvolací orgán v řízení po rozsudku soudu postupoval podle stavebního zákona, jelikož územní řízení bylo zahájeno dnem podání návrhu dne 30. 8. 2005.

Odvolací orgán se dále zabýval podanými odvoláními dle ust. § 81 odst. 1 a ust. § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., z nichž vyplývá, že *účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak a že odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak*. Z důvodu, že odvolací orgán rozhoduje o odvoláních podaných v roce 2007, musel ověřit, zda osoby, které odvolání podaly, mají doposud postavení účastníků řízení dle ust. § 34 stavebního zákona. Účastníky územního řízení o umístění stavby dle ust. § 34 odst. 1 uvedeného zákona jsou *navrhovatel a dále osoby, jejichž astnická nebo jiná práva k pozemkům nebo stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, mohou být rozhodnutím přímo dotčena*, a dle odst. 3 ustanovení je *účastníkem každého územního řízení obec a dále ten, komu zvláštní zákon toto postavení přiznává*. Odvolací orgán v evidenci katastru nemovitostí zjistil, že Radek a Šárka Nytrovi, kteří podali společné odvolání spolu s Ivem a Annamarií Bubeníčkovými, Lud'kem a Alenou Brantálovými, Rostislavem a Janou Matzovými, Markem a Kateřinou Farníkovými, Tomášem a Marcelou Boniatti a MUDr. Janem Zagrobou dne 17. 9. 2007, jako vlastníci pozemků v k. ú. Kunčičky u Bašky, již v této lokalitě žádné pozemky nevlastní. V takovém případě tak nesplňují podmínky pro postavení účastníků řízení dle ust. § 34 odst. 1 stavebního zákona, neboť základní podmínkou pro přiznání postavení účastníků řízení je existence vlastnických nebo jiných práv k sousedním pozemkům a stavbám na nich. Vzhledem k tomu, že Radek a Šárka Nytrovi již nejsou účastníky předmětného územního řízení, je nutno jejich odvolání dle ust. § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. v této době vyhodnotit jako odvolání nepřipustné, o čemž odvolací orgán vydá samostatné rozhodnutí.

Předmětem tohoto odvolacího řízení jsou tedy včas podaná odvolání, a to:

- I) odvolání podané dne 31. 8. 2007 Stanislavem Horákem, bytem Dobrá 540, 739 51 Dobrá,
- II) odvolání podané dne 3. 9. 2007 obcí Baška, se sídlem Baška 420, Baška,
- III) odvolání podané dne 14. 9. 2007 Jiřinou Polachovou, bytem Dobrá 627, Dobrá, prostřednictvím jí zmocněného zástupce, Mgr. Lud'ka Šikoly, advokáta, se sídlem advokátní kanceláře Dvořákova 13, Brno,
- IV) společné odvolání podané dne 17. 9. 2007 účastníky řízení, Ivem a Annamarií Bubeníčkovými, oba bytem Výškovická 2264/115, Ostrava-Zábřeh, Lud'kem a Alenou Brantálovými, oba bytem Výškovická 2579/75, Ostrava-Zábřeh, Rostislavem a Janou Matzovými, oba bytem Cihelní 577, Frýdek-Místek, Markem Farníkem bytem U Lesa 1055/74, 700 30 Ostrava-Hrabůvka, Kateřinou Farníkovou, bytem Volgogradská 2524/55, 700 30 Ostrava-Zábřeh, Tomášem a Marcelou Boniatti, oba bytem Javorova 2944, Frýdek-Místek a MUDr. Janem Zagrobou, bytem Hudební 1242/5, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory,
- V) odvolání podané dne 17. 9. 2007 Sdružením pro obnovu a udržení kvality životního prostředí Moravskoslezských Beskyd – Beskydčan, se sídlem Muchovice 393, Ostravice.

V souladu s právním názorem Krajského soudu v Ostravě vyjádřeným v rozsudku ze dne 11. 2. 2010 postupoval odvolací orgán v případě napadení závazných stanovisek dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2006 Sb. Dopisem ze dne 25. 6. 2010 požádal Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako příslušný nadřízený orgán o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 30. 7. 2007 s navazujícím sdělením o opravě závazného stanoviska ze dne 2. 8. 2007. Opatřením z téhož dne požádal Ministerstvo zdravotnictví, hlavního hygienika ČR (dále jen „MZ“), jako příslušný nadřízený orgán KHS, o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek KHS ze dne 13. 11. 2006 a ze dne 19. 7. 2007. Dne 16. 8. 2010 pak odvolací orgán obdržel sdělení Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. MSK 110586/2010, kterým tento nadřízený orgán za použití ust. § 149 odst. 4 správního řádu závazné stanovisko Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 30. 7. 2007, zn. OŽPaZ/6922/2007/Kos/246 s navazujícím sdělením o opravě závazného stanoviska ze dne 2. 8. 2007, zn. OŽPaZ/6922-3/2007/Kos/246 potvrdil.

Dále dne 27. 8. 2010 obdržel odvolací orgán sdělení MZ ze dne 25. 8. 2010, č. j. MZDR/40575/2010-1/OVZ, jímž potvrdilo závazné stanovisko KHS ze dne 13. 11. 2006, č. j. HOK/OV-8724/215.5.1/06, ve znění opravného usnesení ze dne 7. 6. 2007, a zároveň zrušilo závazné stanovisko KHS ze dne 19. 7. 2007, č. j. HOK/OV-6610/215.5.1/07, jako nezákonné. KHS závazným stanoviskem ze dne 19. 7. 2007 souhlasila s projektovou dokumentací pro územní řízení předmětné stavby s podmínkou, že *v projektové dokumentaci pro stavební řízení bude ověřen způsob využívání ploch pro 5 venkovních ploch u zahradních chatků v zahrádkářské kolonii (v km 2400-2440 staničení)*. Ministerstvo zrušilo toto závazné stanovisko jako nezákonné pro jeho zmatečnost, což odůvodnilo tím, že KHS dopisem ze dne 7. 5. 2007 určila, že závazné stanovisko ze dne 13. 11. 2006 vydané pro účely stavebního povolení je zároveň závazným stanoviskem pro probíhající územní řízení, a poté dne 19. 7. 2007 vydala znovu závazné stanovisko k projektové dokumentaci této stavby pro účely územního řízení, aniž by bylo deklarováno, že jde o doplnění závazného stanoviska ze dne 13. 11. 2006, či jeho zrušení nebo nahrazení; tím se stalo, že k jedné a téže fázi územního řízení byla vydána dvě závazná stanoviska, což je porušením právního principu „*ne bis in idem*“ způsobujícím, že v pořadí druhé závazné stanovisko KHS ze dne 19. 7. 2007 je pro tuto zmatečnost nezákonné a je nutné jej zrušit. Ze sdělení MZ vyplývá, že se vypočtené ekvivalentní hladiny hluku u 5 pozemků se zahradními chatkami v zahrádkářské kolonii (v km 2400-2440 staničení) v denní době pohybují na úrovni 56,0 – 58,5 dB a v noční době na úrovni 49,1 – 49,9 dB. Ke zrušení podmínky o ověření způsobu využívání ploch pro 5 venkovních ploch u zahradních chatků v zahrádkářské kolonii (v km 2400-2440 staničení) ve stavebním řízení MZ uvedlo, že (citace): *jde o pozemky vedené v katastru nemovitostí jako zastavěné plochy nádvorí a objekty na nich jsou vedeny jako jiná stavba, neposuzuje se zde chráněný venkovní prostor staveb, ale chráněný venkovní prostor, pro který je hygienický limit pro denní a noční dobu stanoven shodně 60 dB dle nařízení vlády; vypočtené ekvivalentní hladiny akustického tlaku v této lokalitě proto nepřekračují hygienický limit*. K tomu lze dodat, že KHS v závazném stanovisku ze dne 13. 11. 2006 stanovila podmínku, že *ke kolaudaci stavby budou KHS MSK předloženy vyhovující výsledky měření hluku v denní i noční době z provozu silnice přenášeného do chráněných prostorů. Měřící místa chráněných prostorů budou stanoveny KHS po šetření na místě samém se zástupcem stavebníka*. Jako další podmínka bylo také stanoveno, že *si KHS vyhrazuje právo na základě výsledků měření hluku požadovat případná dodatečná protihluková opatření*. Z uvedeného lze tedy dovodit, že zrušení závazného stanoviska KHS ze dne 19. 7. 2007 nemá na umístění stavby žádný vliv, neboť hodnoty hluku z navrhované stavby vůči chráněným venkovním prostorům stávajících staveb budou následně před užíváním stavby ověřeny. V případě, že by bylo zjištěno, že u některého chráněného venkovního protoru staveb by naměřené hladiny hluku překračovaly limitní hodnoty, lze tuto situaci řešit dle podmínky KHS ve stanovisku ze dne 13. 11. 2006 dodatečným protihlukovým opatřením.

Vzhledem k doplněným podkladům pak odvolací orgán opatřením ze dne 17. 9. 2010 oznámil účastníkům územního řízení, že se mohou podle ust. § 36 odst. 2 zákona č. 500/2006 Sb. před vydáním rozhodnutí v odvolacím řízení vyjádřit k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popřípadě navrhnout jeho doplnění, a to ve lhůtě do 5 dnů ode dne obdržení tohoto opatření. V této souvislosti však současně upozornil, že v řízeních, ve kterých je uplatňována zásada koncentrace řízení, podle které účastníci řízení mohou uplatnit své připomínky nebo námitky pouze v předem stanovené lhůtě, toto ustanovení neslouží k tomu, aby se účastníci řízení mohli opětovně vyjádřit k projednávané věci a uplatnit k předmětu řízení nové námitky či připomínky. Toto opatření bylo účastníkům řízení doručeno veřejnou vyhláškou dle ust. § 25 správního řádu (písemnost byla vyvěšena po dobu 15-ti dnů na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, vč. elektronické úřední desky). Svého práva využil dne 4. 10. 2010 navrhovatel, který nahlédl do spisu, přičemž mu byly poskytnuty kopie sdělení Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. 8. 2010, č. j. MSK 110586/2010, a kopie sdělení MZ ze dne 25. 8. 2010, č. j. MZDR/40575/2010-1/OVZ.

Po posouzení obsahu jednotlivých odvolání odvolací orgán zjistil, že některé námitky v nich uvedené nebyly odvolateli uplatněny v průběhu územního řízení ve lhůtě stanovené stavebním úřadem pro jejich podání. Jedná se o:

- námítku v odvolání Stanislava Horáka, že realizací navrhované stavby mu budou znepřístupněny jeho pozemky parc. č. 419 (PK), 421/2 (PK), 421/4 (PK), 423 (PK) a 424 (PK) v k. ú. Dobrá u Frýdku-Místku (viz. bod I.),
- námítku v odvolání obce Baška, že při projednávání dané stavby nebyly vzaty v úvahu vlivy automobilového závodu Hyundai a dalších navazujících závodů (viz. bod II.a.),
- námitky v odvolání Jiřiny Poláchové, že:
 - o hluková studie z 8/2006 předpokládá dokončení dálnice D 47 do roku 2020 a vychází z dokumentu *Průmyslová zóna Nošovice, intenzity dopravy na silniční síti v okolí zóny*, který byl zpracován před rozhodnutím o vybudování automobilky Hyundai (viz. bod III.a.3.),
 - o dojde k narušení pohody bydlení u jejího domu i tím, že po vybudování zvýšené protihlukové stěny se její nemovitost ocitne v ohrazení (viz. bod III.a.4.),
 - o v Hlukové studii z 8/2006 nebyla zvažována jiná opatření - snížení hladiny hluku položením speciálního povrchu komunikace, lokální snížení rychlosti (viz. bod III.a.5.),
 - o podklady jsou z hlediska posouzení hluku nedostatečné, když Hluková studie z 8/2006 vyhodnocuje hlukovou zátěž v roce 2020, ale návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2008 počítá s dokončením obchvatu již v září 2010, že dálnice D 47, včetně jejích úseků bude dokončena v letech 2008 – 2009 a není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně (viz. bod III.b.1.),
- námitky a požadavky ve společném odvolání Iva a Annamarie Bubeníkových, Lud'ka a Aleny Brantálových, Rostislava a Jany Matzových, Marka a Kateřiny Farníkových, Tomáše a Marcely Boniatti a MUDr. Jana Zagroby, a to:
 - o požadavek na ochranná opatření i protiprachová, jež zajistí, aby negativní jevy ze stavby byly hluboko pod hraničními hodnotami příslušných norem a právních předpisů (v průběhu územního řízení byl uplatněn požadavek na vyjádření příslušné hygienické stanice a dalších specializovaných institucí k umístění, provedení a provozu stavby a na provedení protihlukových opatření, viz. bod IV.b.),
 - o požadavek na trvalý monitoring případných negativních vlivů (viz bod IV.d.),
 - o požadavek na provedení ochranných opatření a trvalý monitoring negativních vlivů s ohledem na nárůst dopravy v průmyslové zóně Nošovice (viz bod IV.f.),

- o námitku, že posouzení umístění stavby podle ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona, a to v návaznosti na ust. § 4 odst. 1 vyhlášky 137/1998 Sb., tj. požadavky na zachování pohody bydlení, a ust. § 13 odst. 1 téže vyhlášky, je nedostatečné s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 2 As 44/2005 – 116 (viz bod IV.g.),
- o námitku, že nebudou splněny požadavky na zachování pohody bydlení tím, že ze severozápadní strany ve vzdálenosti 120 m až 80 m od hranice jejich pozemků bude vystavěn 8 m vysoký val a 4 m vysoká protihluková stěna s výrazným převýšením terénu, přičemž část pozemků není chráněna protihlukovou stěnou vůbec (viz bod IV.h.),
- o námitku, že podklady jsou z hlediska posouzení hluku nedostatečné, když Hluková studie z 8/2006 vyhodnocuje hlukovou zátěž v roce 2020, ale návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2008 počítá s dokončením obchvatu již v září 2010, že dálnice D 47, včetně jejích úseků bude dokončena v letech 2008 – 2009 a není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně (viz. bod IV.j.),
- námítka v odvolání OS, že:
 - o Hluková studie 8/2006 předpokládá dokončení dálnice D 47 do roku 2020 a vychází z dokumentu *Průmyslová zóna Nošovice, intenzity dopravy na silniční síti v okolí zóny*, který byl zpracován před rozhodnutím o vybudování automobilky Hyundai (viz. bod V.j.),
 - o podklady jsou z hlediska posouzení hluku nedostatečné, když Hluková studie z 8/2006 vyhodnocuje hlukovou zátěž v roce 2020, ale návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2008 počítá s dokončením obchvatu již v září 2010, že dálnice D 47, včetně jejích úseků bude dokončena v letech 2008 – 2009 a není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně (viz. bod V.k.),

K výše uvedeným námitkám je třeba uvést, že územní řízení je ovládáno zásadou koncentrace řízení zakotvenou v ust. § 36 odst. 1 a 2 stavebního zákona, z níž vyplývá, že účastníci řízení mohou uplatňovat své námitky a připomínky jen ve lhůtě stanovené stavebním úřadem, tzn. buď nejpozději v den konání ústního jednání nebo v případě, že stavební úřad od tohoto jednání upustil, pak ve lhůtě pro podání námitek a připomínek, s tím, že k později uplatněným námitkám a připomínkám nebude přihlédnuto. O této skutečnosti byli účastníci řízení v průběhu územního řízení stavebním úřadem poučeni v opatření ze dne 27. 4. 2007. Jelikož odvolací řízení tvoří s řízením prvoinstančním jeden celek a účinky zásady koncentrace se vztahují i na odvolací řízení, nemůže k těmto námitkám přihlížet ani odvolací orgán. Tím, že odvolatelé nevyužili svého práva podat námitky proti projednávané věci ve lhůtě stanovené stavebním úřadem, sami způsobili, že odvolací orgán nemůže již k těmto námitkám přihlédnout. Toto je v souladu i s ust. § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., dle kterého *se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.*

Následně tedy odvolací orgán přezkoumal rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, v rozsahu, jak ukládá ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., podle kterého *odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.*

Odvolací orgán se nejdříve zabýval tím, zda stavební úřad odstranil vady, které mu byly odvolacím orgánem vytknuty v rozhodnutí o odvolání ze dne 21. 3. 2007. Ze spisu vyplývá, že návrh na vydání územního

rozhodnutí byl doplněn o hlukovou studii zpracovanou dle platných právních předpisů, byla doložena i potřebná závazná stanoviska dotčených orgánů a návrh byl doplněn i aktuálními vyjádřeními vlastníků či správců inženýrských sítí. Stavební úřad tak v řízení projednával návrh, který byl úplný a při rozhodování vycházel ze zjištěného stavu věci v rozsahu, jak předpokládá ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Dále se odvolací orgán zabýval posouzením, zda stavební úřad návrh vyhodnotil z hledisek uvedených v **ust. § 37 stavebního zákona**, z něhož vyplývá, že stavební úřad posoudí v územním řízení návrh především z *hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření v území a jeho důsledků, přezkoumá návrh a jeho soulad s územně plánovací dokumentací a předchozími rozhodnutími o území, posoudí, zda vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu a obecným technickým požadavkům zabezpečujícím užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, popřípadě předpisům, které stanoví podmínky hygienické, protipožární, bezpečnosti práce a technických zařízení, dopravní, ochrany přírody, péče o kulturní památky, ochrany zemědělského půdního fondu, lesního půdního fondu apod., pokud posouzení nepřísluší jiným orgánům*. Stavební úřad jednotlivá hlediska v odůvodnění rozhodnutí vyhodnotil s tím, že vycházel jak z doložené dokumentace, tak i z dalších předložených podkladů. Na podporu svých závěrů uvedl k jednotlivým hlediskům správní úvahy, přičemž využil i vyjádření, stanoviska, závazná stanoviska či rozhodnutí dotčených orgánů. Z ust. § 126 stavebního zákona vyplývá, že stavební úřad může rozhodnout pouze v dohodě nebo se souhlasem dotčeného orgánu. Stavební úřad v odůvodnění územního rozhodnutí uvedl, která konkrétní vyjádření, stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí byla podkladem pro vydání jeho rozhodnutí. Pokud ze stanovisek dotčených orgánů vyplývaly, v souvislosti s potřebami projednávaného návrhu v území a jeho důsledků podmínky, u nichž nebylo prokázáno, že je navrhovatel splnil, stavební úřad je zapracoval do podmínek územního rozhodnutí. Podmínky, které se nevztahovaly k umístění stavby ani k projektové přípravě, stavební úřad do podmínek územního rozhodnutí neuvedl, což v rozhodnutí odůvodnil.

Odvolací orgán jednotlivá hlediska ust. § 37 stavebního zákona abecedně označil a uvádí k nim následující:

A. Posouzení záměru z hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření v území a jeho důsledků

Vliv záměru na životní prostředí byl posouzen dotčenými orgány na všech úsecích ochrany životního prostředí. Navrhovatel k návrhu na vydání územního rozhodnutí doložil stanovisko Ministerstva životního prostředí, č. j. 580/811/09/A-20/2001/2004/3000/OPVI/04 ze dne 7. 6. 2004 o hodnocení vlivů záměru podle ust. § 11 zákona EIA, jehož podmínky stavební úřad vyhodnotil a ty, které se vztahovaly k umístění stavby, zahrnul do podmínek č. 10 a 11 územního rozhodnutí. Dále byl vliv záměru na životní prostředí byl posouzen dotčenými orgány na všech úsecích ochrany životního prostředí, tzn. i podle zákona o ochraně přírody. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, vydal dne 17. 5. 2006 rozhodnutí, jímž při stavbě udělil navrhovateli souhlas ke stavební činnosti v ochranném pásmu přírodní památky (dále jen „PP“) Profil Morávky v k. ú. Staré Město a PP Kamenec v k. ú. Panské Nové Dvory podle ust. § 37 odst. 2 zákona o ochraně přírody a předchozí souhlas k činnosti „vjezd vozidel“, vymezené v bližších ochranných podmínkách PP Profil Morávky v k. ú. Staré Město dle ust. § 44 odst. 2 téhož zákona, přičemž k těmto souhlasům stanovil podmínky. Uvedené rozhodnutí bylo po provedeném odvolacím řízení rozhodnutím MŽP ze dne 28. 7. 2006 potvrzeno a nabylo právní moci dne 7. 8. 2006. Proti tomuto rozhodnutí MŽP podalo OS žalobu, na základě které Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 27. 2. 2009, č. j. 8 Ca 273/2006 zrušil zmíněné rozhodnutí MŽP a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Navrhovatel, jako osoba zúčastněná na soudním řízení, se včas podanou kasační stížností domáhal zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2009, přičemž Nejvyšší správní soud na jejím základě rozsudkem ze dne 3. 6. 2010 rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc mu

vrátil k dalšímu řízení. Městský soud v Praze doposud o žalobě OS znovu nerozhodl. Rozhodnutí MŽP ze dne 28. 7. 2006 je v současné době platné a zůstává podkladem pro vydání územního rozhodnutí ve věci předmětné stavby. Všechny námitky uplatněné v územním řízení a odvoláních proti územnímu rozhodnutí související s naplněním ust. § 45i, ust. § 36, ust. § 43 a ust. § 44 zákona o ochraně přírody, byly také námitkami, které MŽP řešilo ve výše uvedeném odvolacím řízení a rozhodnutí a neshledalo v postupu prvoinstančního orgánu při odůvodnění těchto námitek pochybení. Rozhodnutí bylo nezbytným podkladem pro vydání napadeného územního rozhodnutí, kterým je stavební úřad i odvolací orgán vázán.

Z hlediska péče o životní prostředí byl záměr posouzen stavebním úřadem na základě předložené dokumentace a dalších podkladů vydaných dotčenými orgány na úseku ochrany přírody, ovzduší, ochrany lesa, myslivosti, ochrany vod, nakládání s odpady atd., které jsou podrobněji popsány v dalším textu rozhodnutí. Rovněž další vlivy stavby (hluk, imise, atd.) jsou vyhodnoceny v dalším textu tohoto rozhodnutí, v části týkající se posouzení souladu záměru s obecnými technickými požadavky na výstavbu.

B. Přezkoumání návrhu a jeho soulad s územně plánovací dokumentací a předchozími rozhodnutími o území.

Stavební úřad se, dle názoru odvolacího orgánu, dostatečně důkladně zabýval souladem návrhu s územně plánovací dokumentací. V době vydání územního rozhodnutí stavebním úřadem bylo možno konstatovat, že stavba je umístěna v souladu s platnými územními plány obcí Baška, Staré Město, Dobrá a Frýdek-Místek a také s územním plánem VÚC Beskydy platným od 17. 4. 2002, jehož závazná část byla vyhlášena Sdělením Ministerstva pro místní rozvoj dne 3. 4. 2002 (dále jen „sdělení“). Z přílohy č. 2 sdělení - *Závazná část územního plánu velkého územního celku Beskydy*, z bodu 1 písm. b) vyplývá, že *při využívání území je nutné územně chránit rychlostní komunikaci R 48 Bělotín – Český Těšín – státní hranice Polské republiky v úseku Dub – Rychaltice ve stopě stávající I/48 s navazujícím jižním obchvatem Frýdku-Místku a severním obchvatem Dobré a dále v úseku Dobrá – Třanovice jižně od stávající I/48*. Z bodu č. 4 tohoto sdělení pak vyplývá, že *stavby spojené s realizací tohoto záměru a územně vymezené v grafické části územního plánu v měřítku 1:50000 a 1:100000, opatřené schvalovací doložkou, jsou veřejně prospěšné. Veřejně prospěšné jsou i vyvolané stavby dopravní a technické infrastruktury, ke kterým dochází v důsledku umístění veřejně prospěšných staveb nadmístního významu*. V bodě 5 sdělení jsou vymezeny limity pro využití území mající nadmístní význam, mezi něž podle písm. b) patří vymezené koridory pro dopravní stavby. Podle písm. a) téhož bodu *jsou limitem také vymezené stávající a navrhované skladebné části nadregionálního a regionálního územního systému ekologické stability* (dále jen „ÚSES“), *vymezené v hlavním výkresu v měřítku 1:50000; vymezené plochy biocenter a biokoridorů jsou nezastavitelné, přičemž výjimku je možno povolit jen u biokoridorů, které jsou kříženy liniovými částmi staveb dopravních a inženýrských sítí; veškeré zásahy, které by mohly ovlivnit negativně funkci biokoridorů a biocenter, jsou nepřípustné*. Odvolací orgán k tomu dodává, že výše uvedená obecná podmínka se týká jen staveb, které nejsou v předmětné územně plánovací dokumentaci přímo řešeny. Konkrétněji jsou v této územně plánovací dokumentaci řešeny stavby nadmístního významu. V Územním plánu VÚC Beskydy je trasa stavby zakreslena tak, že křížuje ÚSES, tzn. že řešení předmětné stavby je již určeno. Toto řešení bylo v procesu pořizování Územního plánu VÚC Beskydy projednáno s dotčenými orgány, obcemi i veřejností a následně byl tento územní plán vydán. Námitky uplatněné právě ve vztahu k umístění stavby vůči ÚSES mohli účastníci řízení uplatnit při projednávání Územního plánu VÚC Beskydy.

V současné době lze uvést, že územně plánovací dokumentace obce Dobrá nedoznala žádných změn. Dne 6. 8. 2009 byla formou opatření obecné povahy zastupitelstvem obce vydána změna č. 1 Územního plánu obce

Staré Město a dne 13. 3. 2008 byla zastupitelstvem obce Baška vydána změna č. 5 Územního plánu obce Baška. Žádná z těchto změn se ale nedotýká umístované stavby obchvatu. Dne 8. 12. 2008 byl formou opatření obecné povahy vydán také nový Územní plán města Frýdku-Místku, v němž je rovněž trasa R48 zakreslena shodně jako v dokumentaci pro územní řízení. Územní plán velkého územního celku Beskydy ve znění změn č. 2 schválené zastupitelstvem kraje dne 21. 9. 2006 a č. 1 schválené zastupitelstvem kraje dne 21. 12. 2006 od doby vydání napadeného územního rozhodnutí zůstal v nezměněné podobě. Lze tedy vyhodnotit, že i z hlediska současně platných územně plánovacích dokumentací dotčených obcí a kraje je stavba obchvatu města Frýdku – Místku s nimi v souladu.

C. Posouzení, zda záměr vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu

K posouzení, zda stavba je umístěna v souladu s obecně technickými požadavky na výstavbu, je nutno uvést, že stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí tuto otázku vyhodnotil zejména z hledisek, která byla uplatňována v podaných námitkách. K tomuto posouzení je nutno uvést, že řízení v dané věci bylo třeba dokončit podle právní úpravy platné k 31. 12. 2006, tj. vyhlášky č. 137/1998 Sb. S účinností od 31. prosince 2006 byla vyhláškou č. 502/2006 Sb. zrušena určitá ustanovení vyhlášky č. 137/1998 Sb. - § 3 (část), § 4, § 7, § 8, § 9 a § 50 (část). Nastala tedy situace, že tato ustanovení vyhlášky č. 137/1998 Sb. již nelze na daný případ aplikovat, neboť jsou dnem 31. 12. 2006 neplatná. Stavební úřad i odvolací orgán v době svého přechodného rozhodování z důvodu právní jistoty aplikovaly na daný případ předmětnou vyhlášku v jejím úplném znění, tj. před její změnou, neboť nebyl ujasněn právní názor, jak postupovat při umístování staveb dle stavebního zákona (v tomto rozhodnutí označován jako „stavební zákon“), když ještě za jeho účinnosti byla všechna ustanovení vyhlášky č. 137/1998 Sb. (dále jen „vyhláška OTP“), která obsahovala zásadní požadavky na umístění staveb, zrušena. Dle současné stavebně správní praxe metodicky usměrňované Ministerstvem pro místní rozvoj, však nebyl a není důvod v řízeních dokončovaných dle zákona č. 50/1976 Sb. zrušená ustanovení vyhlášky OTP aplikovat. Pokud tedy odvolací orgán bude vyhodnocovat odvolací námitky ve vztahu ke zrušeným ustanovením vyhlášky (zejména se jedná o ust. § 4 vyhlášky OTP), bude tak v podstatě činit nad rámec právních předpisů.

Z hlediska současného posouzení umístění stavby dle vyhlášky č. 137/1998 Sb. se umístění této stavby s ohledem na její charakter týká pouze ust. § 12 – oplocení pozemků a ust. § 13 – Vliv stavby na životní prostředí. Podle **ust. § 12 odst. 1 písm. b)** uvedené **vyhlášky** platí, že oploceny musí být pozemky se stavbami, kde je nutno zamezit volnému pohybu osob nebo zvířat. Podle odst. 2 tohoto ustanovení nesmí oplocení svým rozsahem, tvarem a použitým materiálem narušit charakter stavby na oplocovaném pozemku a jejího okolí a nesmí zasahovat do rozhledového pole připojení stavby na pozemní komunikace. Z předložené dokumentace k územnímu řízení vyplývá, že v rámci stavby je řešeno oplocení – zábrany proti vstupům zvěře stavebním objektem SO 781 (jde o několik částí) s tím, že jde o zábrany v podobě oboustranného oplocení silnice I/48 z drátěného pletiva výšky 1,6 m do ocelových sloupků, jež jsou osazeny do betonových patek. Toto oplocení má mít v součtu délku 4500 m a je umístováno při průchodu umístované komunikace v nezastavěném území. Z technického popisu SO 781 je zřejmé, že jde o běžně užívaný způsob ochrany zvěře u rychlostních komunikací a že takové oplocení se běžně užívá i k ochraně nemovitostí. Provedení tohoto stavebního objektu tudíž nenaruší charakter komunikace ani jejího okolí. Z doložených podkladů je zřejmé, že dotčené orgány na úseku dopravy, tj. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ani Městský úřad Frýdek-Místek, odbor dopravy a silničního hospodářství, nestanovily žádné požadavky na tento stavební objekt. K tomu lze ještě dodat, že Magistrát města Frýdku-Místku, odbor životního prostředí a zemědělství, jako příslušný dotčený orgán na úseku myslivosti, ve svém stanovisku ze dne 24. 5. 2007 požadoval v úsecích, kde se počítá s vybudováním zábran (protihlukových stěn nebo plotu) pouze na jedné straně silnice, aby bylo

zhotoveno oplocení ve stejné délce na straně protilehlé k těmto zábránám z důvodu bezpečnosti silničního provozu, tj. zamezení vniknutí zvěře na silnici z nechráněné strany, jejímu pobíhání na silnici a její srážky s projíždějícím vozidlem. Stavební úřad tento požadavek zohlednil v podmínce č. 7 územního rozhodnutí ze dne 14. 8. 2007. Lze tedy vyhodnotit, že umísťovaná stavba je v souladu s sut. § 12 vyhlášky č. 137/1998 Sb.

Podle ust. **§ 13 odst. 1 vyhlášky č. 137/1998 Sb.** *nesmí negativní účinky staveb a jejich zařízení na životní prostředí, zejména škodlivé exhalace, hluk, teplo, otřesy, vibrace, prach, zápach, znečišťování vod a pozemních komunikací a zastínění budov, překročit limity uvedené v příslušných předpisech.* Jak již bylo výše uvedeno, vlivy záměru byly zkoumány zejména při posuzování záměru dle zákona EIA.

K otázce **škodlivých exhalací a prachu** při následném provozu řešeného záměru na okolí je nutno uvést, že vliv stavby obchvatu na ovzduší byl řešen již v dokumentaci o hodnocení vlivu záměru na životní prostředí, která byla předmětem veřejného projednávání posudku záměru stavby a ve výsledku bylo vydáno již zmíněné kladné stanovisko MŽP. Podkladem napadeného územního rozhodnutí je i „Rozptylová studie Silnice I/48 Frýdek-Místek – obchvat“ zpracovaná autorizovanou osobou, Ing. Petrem Fiedlerem, z jejíhož závěru je zřejmé, že pro silniční provoz předmětné stavby jsou imisní limity splněny ve sledovaném území (7 200 x 2 800 m), čímž jsou splněny i ve vzdálenějších bodech, a že uvedením stavby do provozu nemůže docházet k překročení imisních limitů. Dotčený orgán na úseku ochrany ovzduší, tj. v daném případě Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, k řešenému záměru vydal dne 30. 3. 2004 kladné stanovisko.

K vlivu **hluku** z provozu umísťované stavby je nutno uvést, že tuto otázku posuzoval jako příslušný dotčený orgán KHS. V novém projednání věci byla navrhovatelem doložena nová Hluková studie z 8/2006 zpracovaná společností TRANSCONSULT, s. r. o., na základě nařízení vlády č. 148/2006 Sb. V nově vypracované Hlukové studii z 8/2006 byl pro vyhodnocení akustické situace proveden výpočet pro stav bez protihlukových stěn a s protihlukovými stěnami s tím, že protihlukové stěny byly polohové a rozměrově navrženy tak, aby v místech referenčních bodů (místa u chráněných venkovních prostorů a chráněných venkovních prostorů staveb, které jsou umístěny nejbližší navrhovanému obchvatu či stávajícím komunikacím upravovaným v rámci stavby, a ve výšce 3 m nad terénem), nebyly překračovány nejvyšší přípustné hodnoty hluku ve venkovním prostoru 60 dB v denní době a 50 dB v noční době. Takto chráněné prostory jsou i venkovní prostory určené v budoucnu platnými územními plány k zástavbě, která bude mít charakter chráněných venkovních prostorů a chráněných venkovních prostorů staveb. Účinnost protihlukových stěn je zakreslena v mapových přílohách s barevným vyznačením izofon a dále je zřejmá z tabulek dokumentujících ekvivalentní hladinu hluku v místech referenčních bodů. Z tabulky na straně 6, 7 a 8 průvodní zprávy Hlukové studie z 8/2006 – *Přehled úrovní ekvivalentní hladiny hluku v místech jednotlivých referenčních bodů* a grafických příloh H.3.2 až H.3.9 je znatelné významné snížení ekvivalentní hladiny hluku z automobilové dopravy při instalaci protihlukových stěn. Přesto však není možné pomocí těchto stěn ochránit všechny chráněné venkovní prostory, proto je u 5 z nich v místech jejich oplocení navrženo průhledné „náhradní protihlukové oplocení“, k němuž bude přistoupeno po zprovoznění obchvatu, a to na základě výsledků měření hluku ze silniční dopravy (podle skutečné akustické situace). V grafických částech Hlukové studie z 8/2006 jsou tato náhradní protihluková oplocení zakreslena. Ze závěru této studie pak vyplývá, že 29 protihlukových stěn o výšce 2 až 6 m, celkové délce 8 304 m a celkové ploše 36 658 m², event. „náhradní protihlukové oplocení“ o výškách 4 m, celkové délce 316 m a celkové ploše 1 264 m², zajistí podél silnice R 48, obchvatu Frýdku-Místku, podlimitní hodnoty ekvivalentní hladiny hluku v denní i noční době u všech chráněných venkovních prostorů a chráněných venkovních prostorů staveb. Rovněž je v závěru studie konstatováno, že z hlediska vlivu stavby a jejího provozu na zdraví a bezpečnost obyvatel lze konstatovat, že ve srovnání se současným stavem se situace pro značnou část obyvatel Frýdku-Místkulepší; převedení velké části dopravy (tranzitní provoz i část místní dopravy) mimo hlavní centrum osídlení přispěje

k výraznému snížení rizika střetu motorových vozidel s ostatními účastníky silničního provozu, sníží se stresová a hluková bariéra, kterou v současnosti stávající stav představuje. K dokumentaci pro územní řízení na podkladě hlukové studie bylo vydáno závazné stanovisko KHS, která je příslušným dotčeným orgánem na úseku ochrany veřejného zdraví, do kterého spadá i problematika hluku.

Z podkladů ve spise vyplývá, že z hlediska **znečišťování vod a pozemních komunikací** byla stavba posouzena v rámci územního řízení dotčenými orgány na úseku ochrany vod, tj. zejména Městským úřadem Frýdek-Místek, odborem životního prostředí a zemědělství, který vydal dle ust. § 18 tehdy platného zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyjádření dne 22. 7. 2003 s podmínkou pro projektovou přípravu stavby k úpravě melioračních systémů, jež byla zahrnuta do podmínek územního rozhodnutí (podmínka č. 14). Rovněž se tento správní orgán dne 15. 11. 2004 pod č. j. ŽPaZ/5136/04/Str/231.2 vyjádřil k vypouštění odpadních vod do vodních toků. Co se týče znečištění pozemních komunikací, pak lze konstatovat, že tato otázka spadá do kompetence zejména silničních správních úřadů, které ji řešili v rámci svých rozhodnutí o připojení stavby ke stávajícím komunikacím, příp. dalším nemovitostem.

Dalším hlediskem, kterým se stavební úřad také zabýval je **zastínění**, příp. nedostatečné oslunění obytných a pobytných místností staveb. V ust. § 24 vyhlášky OTP jsou obsaženy požadavky na proslunění obytných místností, pobytných místností a bytů. Podle odst. 1 musí být prosluněny obytné místnosti a ty pobytné místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Přitom musí být zajištěna zraková pohoda a ochrana před osluněním, zejména v pobytných místnostech určených pro přesné činnosti. Podle odst. 2 všechny byty musí být prosluněny. Byt je prosluněn, je-li součet podlahových ploch jeho prosluněných obytných místností roven nejméně jedné třetině součtu podlahových ploch všech jeho obytných místností. Při posuzování proslunění se vychází z normových hodnot. K tomu je nutno uvést, že stavba obchvatu je vedena částečně v zářezech v terénu a částečně v násypch pro zajištění požadované nivelety komunikace, což vyplývá i z grafické části podkladů, zejména výkresů koordinační situace č. 1 – 6. Vzhledem k tomuto umístění a řešení v terénu je zřejmé, že stávající zástavba umístěná jižně, příp. jihovýchodně, od navrhované komunikace nebude stíněním stavby s ohledem na orientaci ke světovým stranám ovlivněna. Stavba jako stínící překážka je vůči této stávající zástavbě orientována převážně severně, příp. severozápadně, tudíž nemůže ovlivnit dosavadní oslunění a proslunění staveb (průchodu slunečního svitu z východní strany až po západní stranu není bráněno). Stavby umístěné ze severní strany obchvatu mohou být dotčeny stíněním pouze v místech, kde se stavba umísťuje na násypch, a to jen pokud jsou umístěny v bezprostřední blízkosti stavby. Podle doložené dokumentace se stavba obchvatu nejbližší k této stávající zástavbě přibližuje v místě stavby č. p. 2415 v km 7,200, přičemž obchvat je vůči této stavbě umístěn z jihovýchodní strany. Proslunění a oslunění stavby z jihozápadní až severozápadní strany tedy ovlivněno nebude. Navíc je zřejmé, že výška násypu včetně protihlukové zdi je cca 14 m a vzdálenost obchvatu jako stínící překážky od stavby č. p. 2415 je 15 m. Stínící překážka je tedy v dostatečné vzdálenosti od posuzované zástavby (sklopená výška stavby obchvatu v daném místě je menší než vzdálenost zástavby od stínící překážky). Z uvedeného lze dovodit, že požadavky ust. § 24 odst. 2 vyhlášky 137/1998 Sb. jsou splněny.

Odvolační orgán ani stavební úřad nepopírá, že by mohlo umístěním stavby obchvatu dojít ke zhoršení dosavadního stavu životního prostředí v dotčených lokalitách, nicméně v územním řízení bylo prokázáno, že negativní účinky nepřekročí limity uvedené v příslušných právních předpisech. Dále je nutno uvést, že se jedná o stavbu veřejně prospěšnou dle schválených územně plánovacích dokumentací, která je umísťována do území, jež nemá žádné zvláštní požadavky na to, aby byl zachován stávající stav v území.

Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že stavba je umístěna v souladu s ust. § 12, § 13 odst. 1 a § 24 vyhlášky č. 137/1998 Sb., neboť stavbou nedojde k překročení limitů uvedených v příslušných předpisech, jež se k navrhované stavbě vztahují.

D. Posouzení záměru, zda odpovídá obecným technickým požadavkům zabezpečujícím užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace

K posouzení dalšího hlediska umístění stavby dle ust. § 37 stavebního zákona, tzn. zda odpovídá obecným technickým požadavkům zabezpečujícím užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, odvolací orgán uvádí, že navrhovatel doložil k podanému návrhu stanovisko Sdružení pro životní prostředí zdravotně postižených v ČR, zn. 2/2004 ze dne 5. 1. 2004, kterým prokazoval, že dokumentace k územnímu řízení splňuje podmínky bezbariérového řešení stavby dle vyhlášky 369/2001 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace. Stavební úřad pak podmínkou č. 5 územního rozhodnutí zajistil, aby projektová dokumentace stavby byla zpracována dle požadavků této vyhlášky. V dané podmínce uvedl: *Projektová dokumentace pro stavební řízení bude zpracována v souladu s vyhláškou č. 369/2001 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, ve znění vyhlášky č. 492/2006 Sb.).* Odvolací orgán uvádí, že zmíněná vyhláška byla s účinností od 18. 11. 2009 zrušena a byla nahrazena vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále jen „vyhláška č. 398/2009 Sb.“). Z přechodného ust. § 16 této vyhlášky vyplývá, že *u staveb, pro které byla projektová dokumentace zpracována před účinností této vyhlášky, se postupuje podle dosavadní právní úpravy.* V daném případě však stavební úřad žádnou „projektovou dokumentaci“ neposuzoval, neboť v územním řízení se tato dokumentace nepředkládá. Navrhovatelem předložená dokumentace, resp. podklady k územnímu řízení, by tedy měly být v současné době posouzeny dle nyní platné vyhlášky č. 398/2009 Sb. Předmětné stavby se zejména týká ust. § 4 této vyhlášky, které stanoví *požadavky na stavby pozemních komunikací a veřejných prostranství*, a to konkrétně pro stavby chodníků, nástupišť veřejné dopravy, úrovnových i mimoúrovňových přechodů, chodníků v sadech i parcích a ostatních pochozích ploch, dále odstavných a parkovacích ploch, příp. dalších staveb (pro reklamu, informačních a reklamních zařízení, aj.). Vzhledem k tomu, že některé stavební objekty řešené stavby zahrnují výstavbu nových nebo úpravu stávajících chodníků, je potřebné aplikovat ust. § 4 odst. 1 nové právní úpravy, dle kterého *chodníky musí umožňovat samostatný, bezpečný, snadný a plynulý pohyb osobám s omezenou schopností pohybu nebo orientace a jejich míjení s ostatními chodci; požadavky na technické řešení jsou uvedeny v přílohách č. 1 a 2 k této vyhlášce.* Z těchto příloh vyhlášky vyplývá, že jde o požadavky, které je nutno zapracovat do projektové dokumentace. Další odstavce ust. § 4 vyhlášky č. 398/2009 Sb. se předmětné stavby netýkají, neboť stanovují požadavky na stavby, které umístěvaná stavba neobsahuje. Odvolací orgán po posouzení, zda navrhovaná stavba odpovídá obecným technickým požadavkům zabezpečujícím užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, dospěl k závěru, že vlivem nové právní úpravy v této věci, která musí být na předmětnou stavbu aplikována, je potřebné změnit podmínku č. 5 územního rozhodnutí, neboť tato ukládala navrhovateli, aby zpracoval projektovou dokumentaci stavby podle již neplatné vyhlášky č. 369/2001 Sb.

Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Podle odst. 3 téhož ustanovení platí, že odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem.

V daném případě je nutno uvést, že jelikož se územním rozhodnutím neukládá žádná povinnost, změna právního předpisu v podmínce č. 5 územního rozhodnutí není provedena v neprospěch odvolatelů a tato změna je v souladu s veřejným zájmem, lze popsanou změnu územního rozhodnutí provést. Odvolací orgán tudíž ve výroku rozhodnutí o odvolání toto učinil.

E. Posouzení, zda záměr vyhovuje předpisům, které stanoví podmínky hygienické

Toto posouzení bylo provedeno již v rámci posouzení splnění obecných technických požadavků na výstavbu (ust. § 13 vyhlášky 137/1998 Sb. - hluk, imise).

F. Posouzení, zda záměr vyhovuje předpisům, které stanoví podmínky protipožární

Dalším hlediskem posouzení umístění stavby dle ust. § 37 stavebního zákona je hledisko požární ochrany. Stavební úřad posuzoval toto hledisko dle doložených podkladů, zejména na základě navrhovatelem předloženého stanoviska dotčeného orgánu na úseku požární ochrany, tj. Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje, územního odboru Frýdek-Místek, ze dne 1. 9. 2003, zn. PREV-3065/FM-2003, k dokumentaci stavby, který po jejím posouzení v souladu s ust. § 31 odst. 1 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, vyslovil souhlas s vydáním územního rozhodnutí.

G. Posouzení záměru z hlediska bezpečnosti práce a technických zařízení

K tomuto bodu je nutno uvést, že územní rozhodnutí řeší umístění dané stavby v dotčeném území a stanoví podmínky pro projektovou přípravu stavby. V souvislosti s tímto rozhodnutím ve vztahu k charakteru a obsahu projednávané stavby nebylo potřeba řešit otázku bezpečnosti práce či technických zařízení. Navíc lze uvést, že dle ust. § 5 odst. 1 písm. i) a j) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, *se oblastní inspektoráty práce vyjadřují k vybraným projektovým dokumentacím staveb určených pro užívání ve veřejném zájmu nebo jako pracoviště fyzických osob, zda splňují požadavky právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, a uplatňují při povolování staveb určených pro užívání ve veřejném zájmu nebo jako pracoviště fyzických osob požadavky právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení.* K dokumentacím, které jsou předkládány v rámci územních řízení, se tyto inspektoráty nevyjadřují.

H. Posouzení záměru z dopravního hlediska

Dle ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona je stavební úřad povinen posoudit umístění stavby také z hlediska dopravy, což učinil na základě doložených podkladů a předložené dokumentace. Při posuzování této otázky se stavební úřad opřel především o stanoviska příslušných silničních správních úřadů, a to Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako dotčeného orgánu, který vykonává působnost silničního správního úřadu ve věcech silnic I. třídy (viz. stanovisko n. zn. DaSH/1296/04/BI ze dne 31. 3. 2004, jehož podmínky byly zahrnuty do podmínek rozhodnutí), a dále o kladné souhrnné vyjádření silničního správního úřadu, tj. Městského úřadu Frýdek-Místek, odboru dopravy a silničního hospodářství, jako příslušného silničního správního orgánu ve věcech místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací, ze dne 9. 2. 2004 zn. DaSH-F/130/2004-Vrb. Oba tyto správní orgány spolu s dalšími silničními správními úřady dotčených obcí (např. obec Dobrá) k umísťované stavbě vydaly rozhodnutí o připojení nově vzniklých komunikací, souvisejících přeložek stávajících komunikací a také příjezdů k nemovitostem na stávající komunikace v dané oblasti. K dokumentaci pro územní řízení se mj. také souhlasně vyjádřilo Ministerstvo

dopravy dne 17. 2. 2004. Ve spise jsou založena vyjádření vlastníků stavbou dotčených komunikací, tj. Správy silnic Moravskoslezského kraje a dotčených obcí. Stavební úřad ani odvolací orgán nezjistili, že by podmínky uvedené v rozhodnutích, stanoviscích či vyjádřeních uvedených orgánů na úseku dopravy znemožnily umístění stavby. Jelikož bude také část navrhované stavby umístěna v ochranném pásmu dráhy a na dráze trati Valašské Meziříčí – Frýdek-Místek a Frýdek-Místek – Český Těšín, předložil navrhovatel souhlas dotčeného orgánu na úseku železniční dopravy ke zřízení dané stavby v ochranném pásmu dráhy. Z obsahu některých písemností vyplývaly v souvislosti s projednávaným návrhem podmínky pro zajištění ochrany veřejných zájmů na tomto úseku, z nichž některé navrhovatel již splnil a některé stavební úřad zapracoval do podmínek územního rozhodnutí.

I. Posouzení záměru z hlediska ochrany přírody

Ochrana přírody při umísťování záměru byla posouzena jak v rámci procesu EIA (viz. výše), tak i v rámci územního řízení několika dotčenými orgány na tomto úseku. Za nejpodstatnější považuje odvolací orgán zmínit, že k podanému návrhu na umístění stavby byly doloženy: stanovisko MŽP, odboru výkonu státní správy IX, k posouzení vlivů podle ust. § 45i zákona o ochraně přírody, č. j. 580/300c/008/A-20/2005 ze dne 11. 7. 2005; souhrnné stanovisko Městského úřadu Frýdek-Místek (nyní Magistrát města Frýdku-Místku), odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. ŽPaZ/3947/03 ze dne 7. 11. 2003 na úseku ochrany přírody a krajiny, ochrany lesů, ochrany ZFP a ochrany ovzduší (podmínky, pokud nebyly stanoveny v následujících rozhodnutích dotčených orgánů, byly zapracovány do podmínek rozhodnutí - podmínka č. 12); závazné stanovisko téhož orgánu, č. j. OŽPaZ/6922/2007/Kos/246 ze dne 30. 7. 2007, jímž byl v souvislosti se stavbou udělen souhlas k zásahu do krajinného rázu v k. ú. Místek, Kunčičky u Bašky, Staré Město u Frýdku-Místku, Frýdek, Panské Nové Dvory, Dobrá; a sdělení o opravě tohoto stanoviska ze dne 2. 8. 2007. Městský úřad Frýdek-Místek, odbor životního prostředí a zemědělství, vydal k projednávané stavbě také rozhodnutí, č. j. ŽPaZ/3206/04/Kos/246R ze dne 21. 9. 2004, obsahující souhlas jednak k zásahu do významných krajinných prvků – lesů, vodních toků, údolních niv a rybníka v k.ú. Místek, Kunčičky u Bašky, Staré Město u Frýdku-Místku, Frýdek, Panské Nové Dvory, Dobrá, a současně k odlesnění pozemků nad 0,5 ha v k.ú. Místek, Panské Nové Dvory, Dobrá.

Z hlediska ochrany přírody posoudil projednávaný záměr také Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, který vydal dne 16. 8. 2004 rozhodnutí, n. zn. ŽPZ/4077/04/P, dle ust. § 56 odst. 3 zákona o ochraně přírody o udělení výjimky ze zákazu u zvláště chráněných živočichů na kat. Staré Město, Panské Nové Dvory a Dobrá; dne 19. 7. 2005 se pod n. zn. 422/2005/ŽPZ/Pál/0012 vyjádřil k záměru z hlediska posouzení vlivů podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; a dne 17. 5. 2006 rozhodl o udělení souhlasu ke stavební činnosti v ochranném pásmu přírodní památky a udělil předchozí souhlas k činnosti vjezd vozidel (toto rozhodnutí popsáno již výše). Tentýž správní orgán pod zn. ŽPaZ/506/05/PA dne 2. 7. 2005 rovněž vydal stanovisko k umístění navrhované stavby v regionálním biocentru „Údolí Morávky“, v němž mj. uvedl, že liniová stavba silnice kříží regionální biocentrum „Údolí Morávky“ v kolmém směru a že umístění stavby je v souladu s Územním plánem obce Staré Město a také s Územním plánem velkého územního celku Beskydy.

J. Posouzení záměru z hlediska péče o kulturní památky

Dále ust. § 37 stavebnímu úřadu ukládá, aby se s navrhovaným záměrem vypořádal také z hlediska ochrany památek. Navrhovatel předložil stavebnímu úřadu stanovisko dotčeného orgánu na úseku ochrany památek, tj. Městského úřadu Frýdku-Místku, odboru územního a ekonomického rozvoje, č. j. OÚER/2003/2271/Ax ze dne 9. 2. 2004, jehož podkladem bylo stanovisko Státního památkového ústavu v Ostravě, č. j. SPÚ 21/02/Ka

ze dne 25. 1. 2002. ze stanoviska vyplývá, že stavba je z hlediska památkové péče přípustná při dodržení podmínek, s nimiž se stavební úřad v napadeném územním rozhodnutí dostatečně vypořádal.

K. Posouzení záměru z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu

K návrhu na vydání územního rozhodnutí navrhovatel předložil souhlas Ministerstva životního prostředí, odboru ekologie krajiny a lesa, ze dne 19. 4. 2004, č. j. OEKL/1037/04, s trvalým odnětím 46,1813 ha s dočasným odnětím 0,0752 ha zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu v kat. území Dobrá u Frýdku-Místku, Frýdek, Místek, Panské Nové Dvory a Staré Město u Frýdku-Místku pro předmětnou stavbu, přičemž stavební úřad podmínky tohoto souhlasu vztahující se k umístění a k projektové přípravě stavby zahrnul do podmínek územního rozhodnutí.

L. Posouzení záměru z hlediska ochrany lesního půdního fondu

Ve spise jsou založeny z hlediska ochrany lesního půdního fondu rozhodnutí Městského úřadu Frýdek-Místek, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. ŽPaZ/5586/03/04/Kob/221.2 ze dne 29. 1. 2004, kterým byl udělen souhlas s návrhem územního rozhodnutí o umístění předmětné stavby včetně stavebního objektu SO 408 do vzdálenosti 50 m od okraje pozemků určených k plnění funkcí lesa, dále souhlas Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. ŽPaZ/3700/04/NE, ze dne 3. 5. 2004 k vydání územního rozhodnutí pro předmětnou stavbu, kdy touto stavbou budou dotčeny pozemky určené k plnění funkcí lesa v kat. územích Frýdek, Místek, Staré Město u Frýdku-Místku, Dobrá u Frýdku-Místku a Kunčičky u Bašky. V rámci územního rozhodnutí se rovněž souhlasně vyjádřil i Vojenský lesní úřad, a to pod č. j. 51867-34/2004-4707 dne 9. 2. 2004, který udělil souhlas s návrhem územního rozhodnutí pro předmětnou stavbu na dotčených lesních pozemcích v kat. území Místek, Dobrá u Frýdku-Místku a Panské Nové Dvory.

M. Posouzení záměru z dalších hledisek

Na závěr posouzení umístění stavby dle ust. § 37 stavebního zákona je nutno uvést, že na základě dalších zvláštních právních předpisů byla dále tato posuzována na úseku ochrany ložiskového území, nakládání s odpady a myslivosti. Dotčené orgány na těchto úsecích vydaly k záměru vyjádření a souhlasy, přičemž pokud obsahovaly podmínky, stavební úřad se s nimi v rozhodnutí vypořádal tak, že je zahrnul do podmínek územního rozhodnutí nebo je vyhodnotil ve vztahu k již doloženým dalším podkladům a dokumentaci. Jednalo se o souhlas Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, sp. zn. ŽPZ/2485/2006/Svo, ze dne 18.4.2006 z hlediska § 19 zákona č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další vyjádření Městského úřadu Frýdek-Místek, odboru životního prostředí a zemědělství – tj. zn. ŽPZ/6331/04 ze dne 20.7.2004 k žádosti navrhovatele o souhlas se stavbou v chráněném ložiskovém území z hlediska ochrany nerostného bohatství podle § 16 téhož zákona, vyjádření č. j. ŽPaZ/5135/04/Mor/249 ze dne 30. 11. 2004 k nakládání s odpady podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a stanovisko zn. ŽPaZ/3179/05/Kos/246 ze dne 18. 5. 2005 dotčeného orgánu na úseku myslivosti.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je zřejmé, že stavba byla vyhodnocena ze všech hledisek dle ust. § 37 stavebního zákona, které se k dané stavbě vztahují.

Samotné rozhodnutí ve věci obsahovalo základní náležitosti vyplývající z ust. § 47 správního řádu a § 39 stavebního zákona. Výrok rozhodnutí obsahuje podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby tak, jak vyplynuly z průběhu projednání návrhu, i výrok o námitkách účastníků řízení. Odvolací orgán musí konstatovat, že stavební úřad v odůvodnění vydaného rozhodnutí odpovídajícím způsobem uvedl, které zjištěné skutkové okolnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a jak tyto důkazy byly hodnoceny, a to i ve vztahu k uplatněným námitkám účastníků řízení. Nedílnou součástí rozhodnutí byly také přílohy, tj. ověřená přehledná situace s umístěním stavby, koordinační situace – díl 1-7, a záborový elaborát C.1 – výkresy č. 6.1-6.10. Odvolací orgán konstatuje, že stavební úřad ve svém rozhodnutí rozhodl o všech námitkách účastníků řízení uplatněných v jím stanovených lhůtách a své rozhodnutí v odůvodnění územního rozhodnutí patřičně odůvodnil.

K námitkám v podaných odvoláních odvolací orgán uvádí následující:

Na úvod považuje odvolací orgán za nutné konstatovat, že námitky odvolatelů směřující proti stanoviskům a vyjádřením dotčených orgánů na úseku ochrany přírody a na úseku veřejného zdraví, řešil odvolací orgán postupem dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., tj. v souladu se závěry Krajského soudu v Ostravě v jeho rozsudku ze dne 11. 2. 2010. Jak již bylo podrobně uvedeno v předchozím textu, Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, svým sdělením č. j. MSK 110586/2010, závazné stanovisko Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 30. 7. 2007, zn. OŽPaZ/6922/2007/Kos/246 k zásahu do krajinného rázu nově navrženými protihlukovými stěnami s navazujícím sdělením o opravě závazného stanoviska ze dne 2. 8. 2007, zn. OŽPaZ/6922-3/2007/Kos/246 potvrdil. MZ pak sdělením ze dne 25. 8. 2010, č. j. MZDR/40575/2010-1/OVZ, potvrdilo závazné stanovisko KHS ze dne 13. 11. 2006, č. j. HOK/OV-8724/215.5.1/06, ve znění opravného usnesení ze dne 7. 6. 2007, a zároveň zrušilo závazné stanovisko KHS ze dne 19. 7. 2007, č. j. HOK/OV-6610/215.5.1/07, jako nezákonné. Odvolací orgán již výše dovodil, že zrušení závazného stanoviska KHS ze dne 19. 7. 2007 nemá na umístění stavby žádný vliv.

Odvolací orgán považuje za nutné pro přehlednost odůvodnění zopakovat, že námitky v odvoláních označené jako body I., II.a, III.a.3-5, III.b.1, IV.b, IV.d.IV.f, IV.g, IV.h, IV.j, V.j a V.k, účastníci řízení, resp. odvolatelé v prvoinstančním řízení neuplatnili. Proto k nim nemůže odvolací orgán přihlédnout – viz. odůvodnění na str. 18 a 19 tohoto rozhodnutí.

Odvolací orgán k námitkám OS v odvolání, jež se týkaly pohody bydlení (viz. bod V.i) uvádí, že ust. § 70 odst. 3 v návaznosti na ust. § 2 odst. 1 a 2 písm. g) zákona o ochraně přírody přiznává občanským sdružením postavení účastníka řízení podle stavebního zákona v případech, kdy mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle zákona o ochraně přírody a na základě tohoto zákona mohou občanská sdružení také uplatňovat ve správním řízení námitky a připomínky, avšak v rozsahu zájmů chráněných tímto zákonem. Tento názor je vyjádřen také v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 As 2/2009-80, ze kterého vyplývá, že správní orgán je povinen se věcně vypořádat s námitkami občanského sdružení pouze v případě, že se týkají zájmů, které občanské sdružení ve správním řízení hájí, tj. pokud souvisejí s ochranou přírody a krajiny tak, jak je vymezena citovaným zákonem; v opačném případě postačí, pokud správní orgán přezkoumatelným způsobem zdůvodní, proč se námitky uplatněné občanským sdružením těchto zájmů netýkají. Jelikož pohoda bydlení zcela souvisí s hmotným právem, tj. s vlastnictvím obytných staveb, kterým v daném případě OS nedisponuje, nejedná se o námitku, která by se týkala zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny.

K námitkám v odvoláních odvolací orgán uvádí:**K námitkám v bodech II.b, II.c, IV.a, IV.c, IV.i**

K námitkám týkajícím se umístění stavby (včetně SO 119) v bezprostřední blízkosti pozemků, na nichž jsou již částečně realizovány stavby rodinných domů v souladu s územním plánem obce Baška a s platným územním rozhodnutím ze dne 4. 11. 2002, kdy údajně dojde k negativnímu ovlivnění v lokalitě hlukem a imisemi, k omezení a poškození vlastnických nebo jiných práv k pozemkům, odvolací orgán uvádí, že stavební úřad o těchto námitkách ve výroku rozhodnutí rozhodl a toto své rozhodnutí srozumitelně odůvodnil. Odvolací orgán s jeho výrokem i odůvodněním rozhodnutí v této části ztotožňuje. Odvolací orgán k tomu dodává, že v dané lokalitě je pro ochranu stávajících i budoucích staveb před hlukem navržena protihluková stěna č. 22 dlouhá 300 m a vysoká 4 m, a to přibližně od km 3.700 – 4.000. Navržení protihlukových stěn ve větším rozsahu nebylo dotčeným orgánem ochrany zdraví požadováno. Požadavek obce Baška na realizaci protihlukových stěn v úseku 3,9 – 4,1 km ve směru na Český Těšín pro k. ú. Kunčičky u Bašky byl stavebním úřadem zamítnut a na základě doložených podkladů, zejména Hlukové studie z 8/2006, stanoviska KHS a stanoviska MŽP o hodnocení vlivů podle ust. § 11 zákona EIA dostatečně odůvodněn. Dle návrhu pro umístění stavby je v požadovaném úseku křížení obchvatu se silnicí I/56 byla navržena protihluková opatření, která zabezpečují ochranu před hlukem, což vyplývá ze stanoviska KHS. Zároveň je nutno poukázat na závěr Hlukové studie z 8/2006, dle kterého bylo jako „chráněné prostory“ posouzeno i území určené v budoucnu platnými územními plány k zástavbě. Posouzení imisí z navrhované stavby bylo součástí dokumentace k hodnocení vlivů podle ust. § 11 zákona EIA a stavební úřad měl také k dispozici kladná vyjádření dotčených orgánů na tomto úseku.

K dotčení pozemků odvolatelů, tj. vlastníků pozemků v k. ú. Kunčičky u Bašky, stavebním objektem SO 408 – Přeložka venkovního vedení 22 kV v km 3,898 lze uvést, že podle předloženého návrhu jde o přeložení stávajícího venkovního vedení 22 kV tak, že bude téměř zachována jeho stávající trasa a dojde pouze k osazení dvou příhradových stožárů o potřebné výšce (dle ČSN 33 3301 je minimální vzdálenost vodičů od země je 6 m a minimální vzdálenost vodičů od rychlostní komunikace je 7 m) z důvodu vedení obchvatu v násypu ve výšce cca 9 m nad stávajícím terénem. Ke změně trasy vedení 22 kV v lokalitě, na níž je vydáno územní rozhodnutí ze dne 4. 11. 2002, nedojde. K požadavku, aby bylo toto vedení dle ust. § 4 odst. 5 vyhlášky 137/1998 Sb. uloženo pod zem, je nutno uvést, že toto ustanovení bylo s účinností k 31. 12. 2006 zrušeno. Stavební úřad také v územním řízení prověřil námitku, zda stávající stavba venkovního vedení 22 kV je stavbou povolenou. Ve spise jsou založeny doklady, z nichž stavební úřad vycházel, a potvrzují jeho závěr v odůvodnění rozhodnutí, že stavba byla povolena.

K námitkám v bodech III.a.1, III.a.2, IV.e

K námitkám, jež se vztahovaly k narušení pohody bydlení lze uvést, že požadavek na zachování „pohody bydlení“ byl uveden v ust. § 4 odst. 1 vyhlášky č. 137/1998 Sb. Vyhláškou č. 502/2006 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva pro místní rozvoj č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, platnou od 31. 12. 2006 bylo ust. § 4 od tohoto data zrušeno. Vzhledem k tomu, že v době vydání územního rozhodnutí byl požadavek na zachování pohody bydlení stavebním úřadem posuzován, považuje odvolací orgán vzhledem k odvolacím námitkám, se k této otázce v souvislosti s umístěnou stavbou obchvatu vyjádřit, i když nyní nad rámec vyhlášky č. 137/1998 Sb.

K námitkám paní Polákové odvolací orgán uvádí, že stavba rodinného domu č. p. 627, Dobrá, je umístěna jihozápadně od stavby, resp. protihlukové stěny, ve vzdálenosti cca 25 m. K zastínění domu navrhovanou

stavbou nad míru přípustnou tak vzhledem k vzájemné poloze rodinného domu a stavby obchvatu, orientaci ke světovým stranám a vzdálenosti rodinného domu od stavby nedojde. Tím nemůže ani dojít k porušení ust. § 24 vyhlášky 137/1998 Sb., z něhož vyplývají požadavky na proslunění obytných a pobytových místností, neboť proslunění a oslunění nebude z jižní strany bráněno.

Odvolací orgán k posouzení pohody bydlení ještě dodává, že v územním řízení byla k námitkám paní Polákové doložena kopie protokolu o aktuálním měření hluku u jejího rodinného domu č. p. 627 v Dobré ve venkovním i vnitřním prostoru, z jehož závěrů vyplývá, že již v současné době jsou požadavky nařízení vlády na hygienický limit v chráněném venkovním prostoru uvedené stavby překročeny. Je tedy zřejmé, že již v současné době (tj. bez vlivu navrhované stavby obchvatu) je u tohoto objektu narušena pohoda bydlení hlukem z provozu stávající komunikace. Z Hlukové studie z 8/2006 lze dovodit, že umístěním navrhované stavby spolu s protihlukovými opatřeními dojde ke zlepšení tohoto stavu, tzn. nebudou překročeny limity uvedené v nařízení vlády. Bude tak i zároveň dodržen i požadavek v ust. § 13 odst. 1 vyhlášky 137/1998 Sb. Na základě popsanych skutečností je tedy zřejmé, že umístěním stavby obchvatu nedojde u domu č. p. 627 v Dobré ke zhoršení stavu, ale naopak ke zlepšení stávající pohody bydlení.

K pohodě bydlení je nutno konstatovat, že tento pojem nebyl uvedenou vyhláškou nijak definován. Jeho obsahem je pak souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé, vhodné pro všechny kategorie uživatelů a byla vytvořena atmosféra klidného bydlení. Ta je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby zábavních podniků – rušení nočního klidu, ze stavebních prací apod.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím a kvalitou zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu (z továren, zemědělské výroby apod.), osluněním aj. Zjišťuje se, v čem případné narušení pohody bydlení v daném případě spočívá a konkretizuje se intenzita jejího narušení. Především se posuzuje, zda nebyly překročeny limitní hodnoty negativních účinků stanovené právními předpisy, zejména hluku, množství škodlivin v ovzduší, intenzita osvětlení. U pojmu pohoda bydlení se tedy nejedná o ustanovení určitého předpisu ani o názor jednotlivce, ale o souhrn vlivů a činitelů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006, čj. 2 As 44/2005-116). K tomu je nutno uvést, že nejspornějšími vlivy na pohodu bydlení jsou v daném případě hluková zátěž a imise z následného provozu řešeného záměru, které byly v rámci posouzení vyhodnoceny spolu s namítaným zastíněním stávajících staveb již v předchozím textu. Je nutno uvést, že dané území je již ovlivněno stávající dopravní stavbou obdobného charakteru a navrhovaná stavba, jejíž řešení se promítlo do územně plánovací dokumentace, stav v území nezhorší. Protihluková opatření v souvislosti s navrhovanou stavbou se dotknou i stávající dopravní stavby, přičemž celkově stav v územílepší, zejména z hlediska hluku. Žádný právní předpis vlastníkům nemovitostí nezaručuje neměnnost v území. Každou novou stavbou dochází v území ke změně kvality prostředí; důležitá je však intenzita tohoto zásahu. Záměr výstavby obchvatu se svými vlivy nezpůsobí vybočení ze standardů bydlení v dané lokalitě. Dle doložených podkladů k této veřejně prospěšné stavbě jejím umístěním do území nedojde k překročení limitů stanovených zvláštními právními předpisy.

K námitkám v bodech III.b.2, III..b.3, V.I, V.m

V těchto námitkách odvolatelé nesouhlasili se závaznými stanovisky dotčených orgánů na úseku ochrany veřejného zdraví a ochrany přírody. Odvolací orgán postupoval v této věci dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., tzn. dle názoru v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 2. 2010. Podrobně se k této otázce odvolací orgán vyjádřil na str. 17 tohoto rozhodnutí. Lze shrnout, že podklady přezkoumávané

nadřízenými orgány dle ust. § 149 odst. 45 zákona č. 500/2004 Sb., z nichž stavební úřad vycházel při posuzování daného záměru zůstaly v nezměněné podobě.

K námitkám v bodech III.c. 1, III.c.2, V.n – procesní vady – přerušení a oznámení o zahájení řízení

K postupu stavebního úřadu v předmětném územním řízení při oznamování řízení a následně pak při jeho přerušení se odvolací orgán vyjadřoval již ve svém rozhodnutí ze dne 21. 3. 2007, a opakovaně konstatuje, že podle ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona *stavební úřad, pokud předložený návrh neposkytuje dostatečný podklad pro posouzení umístění navrhované stavby nebo jiného opatření v území (§ 32), zejména vlivů na životní prostředí, vyzve navrhovatele, aby návrh v přiměřené lhůtě, maximálně však 12 měsíců, doplnil potřebnými údaji nebo podklady, a upozorní jej, že jinak územní řízení zastaví. Nedoplní-li navrhovatel návrh na vydání územního rozhodnutí požadovaným způsobem ve stanovené lhůtě, stavební úřad územní řízení zastaví. Lhůtu o přerušení územního řízení nelze prodloužit dalším rozhodnutím.* Ze spisu vyplývá, že stavební úřad přerušil územní řízení celkem třikrát, a to poprvé z důvodu doplnění návrhu a předložení potřebných podkladů ve smyslu prováděcí vyhlášky, podruhé z důvodu doplnění vyjádření nového účastníka řízení v souvislosti s částí navrhované stavby SO 355 a potřetí z důvodu doplnění vyjádření správců některých inženýrských sítí, neboť jejich původní vyjádření již pozbyla platnosti. Navrhovatel vždy požadované podklady doplnil kromě pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, o souhlasu podle ust. § 37 odst. 2 a ust. § 44 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. K tomu odvolací orgán uvádí, že podle ust. § 29 odst. 1 správního řádu může správní orgán přerušit řízení, jestliže bylo zahájeno řízení o předběžné otázce. Protože toto rozhodnutí požadoval stavební úřad doplnit hned při prvním přerušení řízení, mohl tudíž územní řízení ihned přerušit také pro předběžnou otázku z důvodu zatím probíhajícího správního řízení u dotčeného orgánu do doby vydání pravomocného rozhodnutí, nejdéle však na dobu 12-ti měsíců. I přesto, že tak neučinil a přerušil územní řízení celkem třikrát, avšak vždy z jiných důvodů, které vyplývaly ze situace v daném časovém období, a protože z ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona jednoznačně nevyplývá, zda nelze prodloužit dalším rozhodnutím lhůtu jednou přerušeného řízení nebo lhůtu maximální, tzn. 12 měsíců, nepovažuje odvolací orgán postup stavebního úřadu v této věci za nezákonný. Jelikož byl návrh na vydání územního rozhodnutí podán dne 31. 10. 2005 a všechny potřebné doklady byly doloženy dne 5. 9. 2006, nebyla 12-ti měsíční lhůta překročena. V novém projednání věci stavební úřad vedené územní řízení nepřerušil.

Stejný názor zastává odvolací orgán k vyhodnocení námitky nezákonnosti postupu stavebního úřadu, který spočíval dle odvolatelů v tom, že oznámil zahájení řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům po 10 měsících od podání návrhu. Odvolací orgán uvádí, že obecně zahájení řízení v době, kdy stavební úřad vedl územní řízení, upravovalo ust. § 18 správního řádu. Zákon č. 500/2004 Sb. zahájení řízení upravuje obdobně v ust. § 44 a následujících. Podle ust. § 44 odst. 1 tohoto zákona je řízení zahájeno dnem podání žádosti a v ust. § 47 odst. 1 je stanovena správnímu orgánu povinnost uvědomit o zahájení řízení jeho účastníky (stejně tak i ust. § 36 odst. 1 stavebního zákona) bez zbytečného odkladu. Z logiky věci však vyplývá, že tak může učinit až v případě, kdy je žádost, úplná, protože jinak by se nemohli účastníci řízení a případně i dotčené orgány vyjádřit ke kompletní žádosti. V opačném případě by správní orgán postupoval v rozporu s ust. § 6 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., dle kterého *správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů a postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje.*

K námitkám v bodech III.d, III.e, V.a, V.b, V.c, V.d

Všechny tyto námitky směřují proti posouzení stavby z hlediska ochrany životního prostředí, zejména dle zákona o ochraně přírody a krajiny, přičemž tyto námitky řešilo i MŽP v rozhodnutí o odvolání ze dne 28. 7. 2006. Stavební úřad se posouzením stavby z hlediska ochrany přírody zabýval ve svém rozhodnutí zejména s ohledem na uplatněné námitky a doložené podklady. Odvolací orgán se s jeho závěry ztotožňuje.

K námitkám v bodech III.f, V.f, V.g

K těmto námitkám lze zopakovat, že vliv záměru na životní prostředí byl posouzen dotčenými orgány na všech úsecích ochrany životního prostředí, tzn. i podle ust. § 11 zákona EIA a také podle zákona o ochraně přírody. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, vydal dne 17. 5. 2006 rozhodnutí, jímž při stavbě udělil navrhovateli souhlas ke stavební činnosti v ochranném pásmu přírodní památky (dále jen „PP“) Profil Morávky v k. ú. Staré Město a PP Kamenec v k. ú. Panské Nové Dvory podle ust. § 37 odst. 2 zákona o ochraně přírody a předchozí souhlas k činnosti „vjezd vozidel“, vymezené v bližších ochranných podmínkách PP Profil Morávky v k. ú. Staré Město dle ust. § 44 odst. 2 téhož zákona, přičemž k těmto souhlasům stanovil podmínky. Uvedené rozhodnutí bylo po provedeném odvolacím řízení rozhodnutím MŽP ze dne 28. 7. 2006 potvrzeno a nabylo právní moci dne 7. 8. 2006. Stavební úřad i odvolací orgán musí toto rozhodnutí ve smyslu ust. § 126 odst. 1 stavebního zákona respektovat.

K rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, čj. 6 A 127/2002-28), který odvolatelé zmínili v souvislosti s údajně chybějící výjimkou ze zákazu ve smyslu ust. § 36 odst. 2 zákona o ochraně přírody v návaznosti na přechodné ustanovení zákona č. 218/2004 Sb., odvolací orgán konstatuje, že rozsudek poukazuje na *důvod nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, kterým je také nesrozumitelnost spočívající v tom, že správní orgán v odvolacím řízení zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, současně však výrok rozhodnutí I. stupně změnil, navíc způsobem, z něhož není patrné, zda výroky rozhodnutí I. stupně doplnil nebo nahradil*. Stavební úřad však uvedenou námitku zamítl proto, že dle přechodného ustanovení zákona č. 218/2004 Sb., čl. II bod 2, který nabyl účinnosti dnem 28. 4. 2004, se „řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů“, a jelikož bylo řízení Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, zahájeno dne 29. 7. 2003, pak se zákon č. 218/2004 Sb. na toto řízení nevztahuje. Zmiňovaný odkaz odvolatele na výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu pak postrádá logiku.

K námitkám v bodech III.g, V.e

Ohledně údajné neplatnosti stanoviska k hodnocení vlivů záměru na životní prostředí ve smyslu ust. § 10 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. odvolací orgán uvádí, že projednávaná stavba byla hodnocena z hlediska vlivů záměru na životní prostředí ještě za účinnosti zákona EIA, který platnost stanoviska podle jeho ust. § 11 neomezoval. Nelze tudíž na předložené stanovisko MŽP dne 7. 6. 2004 aplikovat ustanovení nového právního předpisu, tj. § 10 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. Podle odvolatelů lze v tomto případě využít argumentu „*a maiori ad minus*“ a pak lze logicky dovodit, že omezení platnosti se aplikuje i na stanoviska vydaná dle dřívější právní úpravy. S tímto se však odvolací orgán neztotožňuje, neboť argument „*a maiori ad minus*“ dle dostupné literatury v překladu znamená „*od většího k menšímu*“. Odvolacímu orgánu tedy není zřejmé, jakou souvislost má tento argument s platností či neplatností právního předpisu.

K námitkám v bodech V.h

Odvolací orgán k této námitce uvádí, že se souladem záměru s územně plánovací dokumentací podrobně zabýval již v předchozím textu (viz. bod B, str. 21), přičemž zde jen shrnuje, že se závěrem stavebního úřadu, že stavba je v souladu mj. i s Územním plánem VÚC Beskydy souhlasí.

I když odvolací orgán s ohledem na zásadu koncentrace v územním řízení nepřihlížel k některým (již výše specifikovaným) námitkám odvolatelů, považuje za potřebné i k těmto námitkám uvést následující:

K námitce pana Horáka (odvolání označeno bodem I.), že realizaci navrhované stavby mu budou znepřístupněny jeho pozemky, navrhovatel v rámci vyjádření k odvolání uvedl, že dle jeho podkladů k těmto pozemkům žádný stávající přístup není zajištěn, a tudíž k žádné změně oproti současnému stavu v této věci nedojde. Odvolací orgán si tuto skutečnost ověřil v evidenci katastru nemovitostí a z listu vlastnictví č. 585 zjistil, že pan Horák nemá zajištěno žádné právo přístupu na jím vyjmenované pozemky (v oddíle „B1“ výpisu nejsou zaznamenána žádná jiná práva – bez zápisu).

K námitkám odvolatelů uvedeným v bodech II.a, IV.f, V.j, že při projednávání dané stavby nebyly zohledněny vlivy automobilového závodu Hyundai a dalších navazujících závodů, odvolací orgán uvádí, že zmíněný dokument *Průmyslová zóna Nošovice, intenzity dopravy na silniční síti v okolí zóny* byl zpracován s ohledem na uvedenou průmyslovou zónu jako celek, což znamená i pro automobilový závod Hyundai, který je její součástí.

K námitkám odvolatelů uvedeným v bodech III.b.1, IV.j, V.k, v nichž uvádí, že podklady z hlediska posouzení hluku jsou nedostatečné, když není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně, a to z důvodu, že by tato skutečnost mohla mít vliv na zvýšení provozu na navrhovaném obchvatu do doby propojení D 47 s dálnicí na polské straně. Odvolací orgán k tomu uvádí, že z úřední činnosti je mu známo, že se dálnice v Polsku, zejména část spojující dálniční síť s Českou republikou u Bohumína, již z větší části realizuje s tím, že z důvodu komplikované majetkoprávní a stavebněsprávní přípravy díla na české straně a z důvodu změny smluvních vztahů se zhotoviteli v Polsku došlo ke zpoždění dokončení propojení dálničních úseků mezi oběma státy. Polské Ministerstvo infrastruktury dohodlo s Ministerstvem dopravy ČR posun plánovaného termínu zprovoznění dálničního propojení na 03/2012.

Odvolací orgán po přezkoumání rozhodnutí napadeného odvoláními a po posouzení jednotlivých odvolání dospěl k závěru, že neshledal v postupu stavebního úřadu ani ve vydaném rozhodnutí takové vady, které by odůvodňovaly zrušení rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání nebo ke změně rozhodnutí. Z výše uvedených důvodů proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

V souvislosti s postupem odvolacího orgánu v tomto odvolacím řízení dle zákona č. 500/2004 Sb. odvolací orgán k doručování písemností, zejména rozhodnutí v odvolacím řízení, považuje za nutné uvést, že postupuje dle ust. § 42 odst. 2 stavebního zákona a ust. § 25 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. Podle prvního z ustanovení platí, že *se veřejnou vyhláškou oznámí územní rozhodnutí o umístění liniové stavby, a v odůvodněných případech též o umístění stavby zvláště rozsáhlé, s velkým počtem účastníků řízení, jakož i rozhodnutí o využití území, rozhodnutí o chráněném území nebo o ochranném pásmu a rozhodnutí o stavební uzávěře, týká-li se rozsáhlého území; doručení se provede vyvěšením územního rozhodnutí po dobu 15 dnů způsobem v místě obvyklým; poslední den této lhůty je dnem doručení.* Dle ust. § 25 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. *se doručení veřejnou vyhláškou provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost*

nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé. V souladu s těmito ustanoveními bude toto rozhodnutí vyvěšeno na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a současně na jeho elektronické úřední desce po dobu 15 dnů, přičemž poslední den této lhůty bude považován za den doručení.

Účastníky odvolacího řízení jsou stejně jako v prvoinstančním řízení navrhovatel, tj. Ředitelství silnic a dálnic ČR, obce na jejichž územích má být požadovaný záměr uskutečněn, tj. Statutární město Frýdek-Místek a obce Baška, Staré Město a Dobrá, osoby, jejichž vlastnická nebo jiná práva k pozemkům nebo stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, mohou být rozhodnutím přímo dotčena a Sdružení Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu a občanské sdružení Beskydčan - Sdružení pro obnovu a udržení kvality životního prostředí Moravskoslezských Beskyd.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo doručeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Pavlína Šniegoňová

Ing. Pavlína Šniegoňová

vedoucí oddělení stavebního řádu

odbor územního plánování, stavebního řádu a kultury

Rozdělovník

Účastníci řízení (dle ust. § 34 stavebního zákona) – doručováno veřejnou vyhláškou

1. navrhovatel - Ředitelství silnic a dálnic ČR, správa Ostrava, Mojmírovců 5, 709 81 Ostrava – Mariánské Hory
2. osoby, jejichž vlastnická nebo jiná práva k pozemkům nebo stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, mohou být rozhodnutím přímo dotčena
3. Statutární město Frýdek-Místek, Radniční 1148, 738 22 Frýdek-Místek
4. Obec Baška, Baška 420, 739 01 Baška
5. Obec Staré Město, Jamnická 46, 738 01 Staré Město
6. Obec Dobrá, Dobrá 230, 739 51 Dobrá
7. sdružení Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, Cejl 48/51, 602 00 Brno
8. Beskydčan - Sdružení pro obnovu a udržení kvality životního prostředí Moravskoslezských Beskyd, Muchovice 393, 739 14 Ostravice

Na vědomí

Magistrát města Frýdek-Místek, odbor územního rozvoje a stavebního řádu, Radniční 1148, 738 22
Frýdek-Místek

Tato písemnost se doručuje účastníkům řízení veřejnou vyhláškou tak, že se vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje, tj. na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Písemnost se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a zveřejněním na webových stránkách Moravskoslezského kraje, elektronické desce krajského úřadu, se písemnost považuje za doručenou.

